

1 • אלול תשע"ז

חלומות

מגשימים ביחד

מגזין הורים של חברת אפשרי • מבית ליבוביץ יעוץ

אפשר כך...
ואפשרי גם
אחרת!

קומיקס מחויך שמגלה מציאות אחרת

השנה
תפתחו
בצורה שונה

טיפים מיוחדים לשנה מיוחדת

מיומנה
של ילדה
מוגבלת

שיתוף מרתק של ילדה
מתמודדת, לקרוא להתרגש

תוכן העניינים

התחלות חדשות

חודש אלול, חודש של תחילת שנת לימודים, התחלה חדשה תמיד מביאה עימה שאיפה עמוקה להצלחה ורוח חדשה ומרעננת מנשבת עמוק בלב.

כולנו כמו תלמידים שמתחילים את שנת הלימודים, מלאי רצונות טובים, מתכננים לשנה החדשה שתבוא אלינו, שנת תשע"ח, מקווים שתביא עימה בשורות טובות והצלחות. אבל איך? כיצד נעשה זאת? במה נבטיח שבשנה זו אכן נתמיד ונגיע להישגים מעולים?

הסוד להצלחה טמון בהצבת יעדים מוגדרים ומתאימים לנו, אם לדוגמא אנו מסמנים לעצמנו מטרה שהילד המתמודד שלנו יצליח ויתקדם בתחום בו הוא מתקשה ומשתוקקים לראות אותו מגיע להישגים גבוהים, נצליח לקדם אותו רק אם נגדיר לעצמנו במה הכי חשוב להתחיל לעבוד איתו, נרשום מהו הצעד הראשון בו נפתח, מה הפעולות שנבצע אחריו ונסמן וי על כל פסיעה שפסענו, כי הצלחה גדולה מגיעה רק אחרי השקעה של צעד ועוד צעד ועוד אחד, בשביל להגיע לקומתו האחרונה של גורד השחקים יש להתחיל לעלות לקומה הראשונה ומשם לטפס ולהעפיל, רק אחרי טיפוס מייגע זוכים לראות את ההצלחה המושלמת.

גם אנחנו ב'אפשרי' פותחים את השנה עם מגזין חדש עבורכם ההורים. בעלון ערכנו במיוחד בשבילכם את מיטב הכתבות על טיפולים עדכניים וחידושים שיכולים לסייע לכם רבות בקידום ילדכם.

אנחנו, שזכינו ללוות אתכם לכל אורך הדרך מעוניינים לתת לכם עוד חומר ומידע חשוב כחלק מהמערך, גם אם כבר סיימנו את התהליך עמכם, אנו ממשיכים לזכור אתכם ולחשוב עליכם תמיד, חשוב לנו שהילדים שלכם יתקדמו ויצליחו בחיים ותפיקו מעלון זה ומהבאים אחריו תועלת מרובה.

אנו תקווה כי תקבלו ממנו כח ועצמה להמשיך בהתמודדות במשעולי החיים.

נשמח לקבל כל הארה ותגובה, גם אם נתקלתם במידע מעניין בנוגע לטיפול מקצועי שעשוי להועיל לכל ילדי 'משפחת אפשרי' נודה לכם באם תספרו לנו עליו.

בברכת שנה טובה והתחלה מוצלחת שתביא לכולנו המשך מושלם

גולדי

ילדה מואבלת במבט מפוכח על החיים-36
קטנה בגיל, גדולה בחכמה.

בית מלון לילדים, חמצן להורים- . . 38
סוזי בלין על תכנית הקלה

טיפים לשנה אחרת- מאושרת . . . 41
איך להתחיל ברגל ימין

מתת של התקדמות- 42
כך יקבלו ילדיכם כ"ח

360 מעלות- 44
סיפור מרתק על משפחה מתמודדת

מגזין מס' 1

מופץ ע"י 'אפשרי'
מבית ליבוביץ יעוץ

עריכה גולדי גרוסמן

עיצוב שרי באב"ד

אפשרי לפתוח- פתיחה חדשה 3
עלון חדש והזדמנויות חדשות שנפתחות בפניכם

אפשר להאמין- טור של אמונה בים של נסיונות. 4
לקרוא ו-להאמין!

נעים להכיר משפחת אפשרי- מי אנחנו? מה אנו עושים? 5
וכמה נעים להכיר את אפשרי

הבת שלי לא מדברת, האם היא תוכל לקרוא?- 6
אהל שרה בכתבה מרתקת

שילוב זה שם המשחק- כך תשלבנו נכון את ילדכם במעגלי החיים. 8

טור של אמא אוהבת אך כואבת- . . 17
אל תראו אותו כר!

גב' אסתר והב בכתבה מיוחדת בתחום הריפוי בעיסוק - 20
כל מה שצריך לדעת על ויסות תחושת

ראיון עם אנשים שכבר עשו את זה- . 22
הם הצטרפו למשפחת אפשרי ולמדו שאפשר!

אפשר כך... ואפשרי גם אחרת!- . . . 26
קומיקס מחויך על שבירה של מיתוסים שגויים

על אמונה, אמון ואימון- 28
מבט מעמיק על התמודדות - מעטה של גב' מלכה שמיר, פיזיותרפיסטית.

עולם לתפארת- 32
תלמוד תורה ייחודי ומיוחד

התקדמות מוטורית, התפתחות מטאורית- 34
על חליפת חלל בכדור הארץ

נעים להכיר

משפחת אפשרי.

אפשרי מבצעת שיתופי פעולה עם עשרות מכונים ומוסדות ומפנה אליהם את הילדים על מנת לתת להם את השיקום והקידום המתאימים ביותר, כמו כן נשלחים אלינו על ידם מאות ילדים בשנה לקבלת ליווי וסיוע משמעותיים.

לאפשרי 11 סניפים ברחבי הארץ בהם מתקיימת קבלת קהל, ביניהם: ירושלים, ב"ב, אלעד, אשדוד, מודיעין עילית, ביתר בית שמש, חיפה רכסים, פתח תקווה, בקרוב יפתחו סניפים נוספים גם בעפולה קרית גת ואשקלון.

לאפשרי אחוזי הצלחה גבוהים והצטיינות באמינות ושקיפות מושלמת, הודות לכך כל הורה יודע לקראת מה הוא הולך ושותף מלא בכל התהליך ושםח להיות חלק מההצלחה.

לאפשרי עשרות אנשי מקצוע בתחומים רבים: מתאמות פגישות בכל עיר, נציגות לפתיחת תיקים, יועצות התפתחותיות, מטפלות פרא רפואיות, מדריכות מקצועיות, מזכירות ועוד. בין נשות הצוות: גב' בתיה ברלין - בעלת B.A בחינוך מיוחד וייעוץ, מרצה במגמות חינוך מיוחד והתפתחות לגיל הרך, מדריכה ומלווה ילדים בעלי ASD, וגב' א. סטוד בעלת B.A בחינוך מיוחד ורכזת חינוך מיוחד וגב' מ.שטרן בעלת תואר B.A בחינוך מיוחד, מטפלת באמנות ומדריכת הורים, עובדת בסמינרים ובאופן פרטי.

לאפשרי מידע רב על זכויות המגיעות לכם מכל מוסדות המדינה, צוות אפשרי מעניק סיוע והדרכה למשפחות בכל תהליכי הבירוקרטיה מול כל המשרדים הרלוונטיים לכן, אם יש לכם שאלה כלשהיא בנושא זכויות, תמיד תוכלו לפנות ולקבל תשובות מתוך אכפתיות ומאור פנים אמיתיים.

משפחת אפשרי מורכבת ממאות הורים מדהימים ומסורים מכל ערי הארץ, עדות וחוגים שונים, רמה כלכלית שונה, ילדיהם בעלי לקויות שונות בכל מיני רמות, אך כולם מחוברים לאפשרי, מעריכים ומוקירים וחשים כי יש להם את הזכות להיות חלק ממשפחה כה מיוחדת.

אפשרי צברה 1702 שעות בהם נתנה ליווי והדרכה הן בפגישות פנים אל פנים והן בטלפון, ההדרכה ניתנה בכל התחומים, ביניהם: שיקום, חינוך, סיוע בהגדלת משאבים, זכאות לדיוק, הקלות בארנונה וכו'.

הורים יקרים וחשובים, הורים שמקריבים את הגאולה, שלום רב!

אני רוצה לאחל לכם לכבוד השנה החדשה:

שנה טובה ומתוקה.

שתכתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים ולשלום.

שנזכה כולנו לשנה של בריאות ונחת, שנה של גאולה שלמה.

•

כולנו מצפים לגאולה השלמה.

כולנו מצפים להנהגת השם הגלויה וקרבת אלוים.

אבל באמת באמת אנחנו זוכרים מזה רק בשעת צער וכאב, בזמנים טובים בחתונה או באירוסין אנחנו עושים רק סימנים לכך.

למה?

כי כולנו מצפים לגאולה מוחלטת שתציל אותנו מכל הצרות הקיימות בעולם המאתגר והלא מובן שלנו.

גאולה שתביא את האור ליתומים שיזכו לפגוש בהוריהם שעלו לשמי חום, שהורים לילדים מוגבלים יזכו לראות את ילדיהם היקרים מבראים והופכים להיות "כאחד האדם" העיוורים יראו והטיפשים יבינו והשכנים לא ידפקו והמדינות הערביות מסביב לא תשלחנה אלינו טילים.

כולנו מצפים כבר למשיח שישב לנו על שאלותינו ויסביר לנו למה? כמה? עבור מה עברנו את הגלות הנוראה והקשה הזו,

כי באמת יותר מהכל אנו מצפים ל...הבין ...

כתוב שלפני בואו של אדם לעולם מראים לו את כל מה שעתידי לעבור עליו בשנות חייו בגלגול זה והוא לא רק מסכים לכך, הוא רוצה! אך, אחר כך בא מלאך ודופק מתחת לאפו והכל נשכח ממנו.

ואז אנחנו מגיעים לעולם, סובלים, מתמודדים, תוהים והרבה פעמים עצובים וכועסים ושואלים פעמים רבות "למה?????"

למה רק אני סובל? למה לשכן שלי הכל "הולך" למה אין לי ? ולמה יש לי? למה????????

אם יתכן מצב שבו מתוך הבלבול הצער והייסורים אנו הולכים לנוח ובחלומנו מתגלה סבא רבא שלנו מדורי דורות ואנו שואלים אותו את כל השאלות שהתעוררו לנו והוא עונה אחת לאחת תשובות שקיבל מ"קל עליון"

הפיטורים הכואבים הם כדי להפנות אותך לעבודה טובה הרבה יותר שממתינה לך בעוד זמן קצר, והנפילה והשבר ברגל הם בכדי להעניק לך פיצויים טובים מהעבודה בזמן שאת נחה ומפנה את הראש, הילד המתקשה כדי לזכות אותך בעוד מצוותועוד ועוד.

ופתאום אנחנו קמים לבוקר חדש, לחיים חדשים ולמבט מבין, מקבל ושמח! יש בשביל מה לחיות, הכל ברור ונהיר לנו! הכל לטובתנו!

זאת אומרת, שהקושי העיקרי שלנו זה הבלבול, השאלות הקשות והתהיות, בעצם אפשר להגדיר את כל הגלות הזו בשתי מילים: "חוסר וודאות"

כלומר, אנחנו לא רוצים רק "להיפטר" מכל הצרות אלא מחפשים וצמאים למעט קרבת אלוים אמיתית, כמהים להנהגה גלויה ותו לו.

לא אכפת לנו לסבול להתאמץ להשקיע, (אנחנו לא עצלים) אבל חשוב לנו לדעת שאנחנו בדרך הנכונה, לקבל מילה טובה וטפיחת שכם משמיים, לקבל חיזוק, לקבל דרך.....

וכשיגיע המשיח, קודם כל יענה לנו תשובות לכל השאלות הקשות שצצו לנו במהלך כל הגלות ואפילו שכבר נהיה בני חורין, בראים עשירים ומאושרים- עדיין דבר ראשון נרצה תשובות, בשביל מה?.. ועל מה?.. עברנו את גלות הזו??

ומי שזוכה.... מי שזוכה לדבר הגדול הזה של אמונה, אמונה שמגיעה מחיבור לאלוהי, אמונה שמגיעה למרות שלא יודע ולא מבין והכל מבלבל וחסר וודאות- הוא מחובר, הוא מאמין, הוא מרגיש שהכל מנוהל לטובתו מידיו של ריבוננו של עולם אשרינו!!!!!!

אשריו שזכה להרגיש מעין גאולה, אשריו שזה להרגיש גאולת הנשמה בתוך הגלות כבר כאן ועכשיו.

ולוואי ונזכה כולנו

והלוואי שנזכה לגאולת עולמים במהרה....

אהל שרה
מרכז לחינוך ולשיקום הילד המיוחד (ע"ר)
חינוך • תעסוקה • דיור

"הילד שלי לא מדבר, האם הוא יכול לקרוא??"

תמר שטיגליץ

קלינאית תקשורת מוסמכת (MA)

עובדת בבתי ספר "גשרים" ו"בית שי"

שעל ידי עמותת "אהל שרה"

הקדמה

הורים רבים לילדים עם קשיים בהגייה עד אי יכולת הפקת דיבור, תוהים האם ניתן ללמד את ילדם קריאה. לתהייה זו ישנם גם סימוכים מחקריים אשר מצביעים על קושי משמעותי ברכישת הקריאה והכתיבה אצל ילדים, אשר אינם מדברים, אף מעבר ליכולתם הקוגניטיבית והשפתית. מחקרים רבים מנסים להבין את ההסברים האפשריים לתופעה זו (Larsson & Smith, Sandberg-Dahlgren, 2010). ראשית כל קיימת השפעה של הרמה הקוגניטיבית, הקשבית וההתנהגותית על תפיסת הקריאה והכתיבה (כמו אצל ילדים ללא קשיים בהפקת דיבור). אך בנוסף לכך, ישנם גורמי סיכון אשר מיוחסים לקשיים בהפקת הדיבור והם: מיומנויות שפתיות דלות (כמו: אוצר מילים, תחביר ומורפולוגיה – הטיות דקדוקיות) (Koppenhaver, 2000). ראשית כל קיימת השפעה של הרמה הקוגניטיבית, הקשבית וההתנהגותית על תפיסת הקריאה והכתיבה (כמו אצל ילדים ללא קשיים בהפקת דיבור). אך בנוסף לכך, ישנם גורמי סיכון אשר מיוחסים לקשיים בהפקת הדיבור והם: מיומנויות שפתיות דלות (כמו: אוצר מילים, תחביר ומורפולוגיה – הטיות דקדוקיות) (Heller et al., 2002, Bishop, Brown & Bobson, 1990), חשיפה מוגבלת לחומר אורייני וכן ציפייה נמוכה של הורים ומטפלים מהילדים הלא מדברים לרכוש קריאה, ומתן עדיפות למטרות אחרות (Light & Smith, 1993), (Sandberg, 1998). מעבר לגורמי הסיכון הללו שעלולים לגרום באופן עקיף לקושי, ישנם נתונים מחקריים המראים כי להפרעת הדיבור השלכה ישירה על הקושי ברכישת קריאה. הנתונים מצביעים על כך שילדים שאינם מדברים מתאפיינים בקושי במטלות פונולוגיות, כמו: חלוקת מילים להברות, בידוד צליל פותח, זיהוי חרוזים ועוד. יכולות מודעות פונולוגית נמצאו כמיומנויות בסיס משמעותיות ליכולת רכישת קריאה וכתיבה בקרב ילדים שאינם מדברים (Card & Dodd, 2006). יכולות אלו מתבססות על תפקוד 'החזרה הארטיקולטורית' והזיכרון השמיעתי לטווח קצר. השערת החוקרים היא שהחוסר בדיבור מביא לקושי בפיתוח 'הדיבור הפנימי' ולתבניות פונולוגיות לקויות. לצד כל זאת, המציאות הקלינית מראה שחוסר בדיבור אינו מונע רכישת קריאה. ישנם דיווחים בספרות וכך גם בקליניקה, על ילדים שאינם מדברים אך עם זאת מתפקדים כקוראים וכותבים מיומנים. ילדים אלו הינם מיעוט בתוך אוכלוסיית הילדים הלא מדברים, אך הם מהווים עדות לכך שחוסר בדיבור אינו מונע רכישת קריאה (Dahlgren-Sandberg et al., 2010). מעבר לכך, ישנם גם דיווחים בספרות על כך שלמידת הקריאה והכתיבה הביאה לשיפור משמעותי ביכולת הדיבור וההגייה.

ההקדמה מבוססת על מאמרה של הקלינאית ידידה לוין מתוך: לוין י. (2102) דיבור פנימי בקרב ילדים שאינם מדברים והשלכותיו על המיומנויות מודעות פונולוגיות וקריאה: תאור מקרה. דיבור, שפה ושמיעה, כרך 10, 77-77.

להבין

וליהנות

דברים

ללמוד

כולם

ממש כמו

מהניסיון הקליני

בית הספר "גשרים" שע"י אהל שרה, הוא בית ספר לבנות עם מוגבלות שכלית התפתחותית קלה עד בינונית. בקרב אוכלוסייה עם מוגבלות שכלית קיימת שכיחות גבוהה של לקויות היגוי והיא מוערכת בכ-70% (Bauman & Waengler, 2004).

על אף הירידה הקוגניטיבית והפרעות הדיבור שמציגות הבנות בבית הספר, נרשמים הישגים משמעותיים ברכישת הקריאה והכתיבה.

ברצוני לתאר פרויקט שנעשה בבית הספר, בשיתוף צוות קלינאיות התקשורת ומורות קריאה, שנתן מינוף בקידום יכולות הקריאה, הכתיבה והדיבור בבית הספר.

איך זה התהווה?

צוות הקלינאיות בבית הספר "גשרים" עבד במשך מספר שנים עם שיטת "היגוי בקצות האצבעות" – (פותחה ע"י הקלינאית תקשורת יעל קרלינסקי). שיטה זו מסייעת לילדים עם קשיים קלים עד חמורים בהגייה לשפר את מובנות הדיבור. השיטה מציגה סט של ג'סטות (תנועות יד) המסמלות את כל ההגאים (עיצורים ותנועות) בעברית. הג'סטות נעשות

על ידי הקלינאי המטפל, מלוות את ההגייה של הילד ומהוות עבורו מערכת של רמזים אסוציאטיביים להגייה תקינה. במקביל, צוות הקריאה בבית הספר עבד גם הוא עם ג'סטות אחרות שמסייעות לתפיסת האותיות ולהקניית הקריאה והכתיבה. הג'סטות לוקטו משיטות קריאה ידועות כאשר הרציונל שלהן הוא מתן רמזים (תומכי זיכרון) לזכירת הגרפמה (האות) ולפונמה (הצליל) אותם היא מייצגת. לדוגמא: האות ג – יוצגה על ידי ג'טה של צורת גג עם הידיים. הרמז כולל את המבחין החזותי של האות וכן את הפונמה (הצליל) – g כמו "גג" –

בבית הספר נוצר מצב שקיימות שתי מערכות/שפות של ג'סטות שמיוצגות לתלמידים וכמו כן מצב נוסף הוא שכל צוות בעצם עושה "חצי עבודה". כלומר, גם ילד עם יכולות היגוי תקינות, כאשר הוא לומד לקרוא הרי הוא נצרך לרמז על מנת לזכור למה "הקשקוש" הזה (הגרפמה: ל) הוא הצליל /l/. הקושי הזה טמון בכך שעובדה זו היא קביעה שרירותית ללא משמעות. אך ילד עם הפרעות הגייה בולטות, זקוק לרמז נוסף, כי גם אם הוא זוכר שהגרפמה מייצגת את הפונמה "L", הוא עשוי להפיק "y" או "n" בגלל שיבוש פונולוגי וקושי בתכנון הגייה. לפיכך הוספה של ג'טה שמגיעה מעולם ההגייה ונותנת רמז לדרך הפקת הצליל יכולה לסייע. כך התהוותה ונבנתה שיטת ג'סטות חדשה בשם "היגויאות":

שיטת "היגויאות" נבנתה בשיתוף של צוות קריאה עם צוות קלינאיות התקשורת. השיטה כוללת ג'סטות שנותנות רמז גם לגרפמה, גם לפונמה וגם לאופן הפקת הפונמה. לדוגמא: האות "ו", מיוצגת על ידי

אהל שרה

שיטת "היגויאות"

נבנתה בשיתוף של צוות קריאה עם צוות קלינאיות התקשורת. השיטה כוללת ג'סטות שנותנות רמז גם לגרפמה, גם לפונמה וגם לאופן הפקת הפונמה.

הג'טה הבאה: (ראה דוגמא מס' 1) המטפל שם את האצבע על השפה התחתונה תוך לחיצה על השפה מתחת לשניים העליונות (אופן הפקת v). האצבע עומדת ישר כמו הגרפמה: 1. (ראה דוגמא מס' 2) בנוסף הציור של האות מכיל את התמונה: 'ופלה' ובכך נותן רמז נוסף סמנטי על הקשר גרפמה- פונמה.

דוגמא נוספת היא האות "ח" והיא מיוצגת ע"י הג'טה הבאה: (ראה דוגמא מס' 3). המטפל מעביר את היד, על הגרון ומרמז על מיקום ההפקה (גרונל) ועל אופן ההפקה (ממושכת, בחכיכה). בנוסף, האצבעות יוצרות את הגרפמה (האות) "ח". גם כאן כאשר נלמדת האות היא מצוירת לתלמיד באופן הבא: (ראה דוגמא מס' 4) ובכך מתחזק הקשר גרפמי- פונמי- הפקתי.

שיטה זו באה לידי שימוש גם בטיפולי הגייה על ידי הקלינאיות תקשורת, גם בשיעורי קריאה

וכתיבה ע"י המורות קריאה והמרפאות בעיסוק וכן על ידי צוות הכיתה: המחנכות והסייעות באימוני קריאה, כתיבה והיגוי. העבודה רב מערכתית והרב דיספלינארית בבית הספר במהלך שנה שלמה יצרה שינוי עצום ביכולות ההיגוי והקריאה של התלמידים.

חשוב לציין, ששיטת "היגוי אות" הראתה הצלחה בקרב ילדים עם קשיים בהפקה ברמה קלה ובינונית (כולל אפרקסיה מילולית), אך השיטה אינה מיועדת עבור ילדים ללא יכולות הפקה כלל. קלינאית תקשורת בשם ידידה לוין פיתחה תוכנית שנקראת "סימן קריאה". תוכנית זו כוללת עקרונות להוראת מודעות פונולוגית, קריאה וכתיבה לילדים עם קשיי דיבור חמורים. הפרויקט הבא בבית הספר הוא בניית תכנית להקניית הקריאה והכתיבה לילדים שאינם בעלי יכולת הפקת דיבור, תוך הישענות על העקרונות שבנתה, והיעזרות במחשב תקשורת (אמצעי התת"ח) של הילד להשגת המטרות.

שילוב זה שם המשחק

אנו כהורים לילדים עם קשיים, משתוקקים לראות את ילדינו, כמו שהם, מאושרים ומוערכים בסביבה החברתית הנורמטיבית והבריאה. מטבע הדברים, קיים קושי של הסביבה לקבל אותם, וגם הילדים המתקשים עצמם- לא קל להם להשתלב בחברה הנורמטיבית.

לכל אדם, בכל רמה או גיל, חשוב להיות מוערך וקשור לסביבה, הוא רוצה לחוש חלק מהחברה הסובבת אותו. זוהי זכות הקיום של האדם- תחושת השייכות והערך!

אם הצורך בהכרה וההשתלבות בחברה נכון לאנשים מהשורה, קל וחומר שהוא חשוב אצל הילדים השונים. לפעמים נוטים לחשוב שילד מוגבל לא חשוב להרגיש שווה בין שווים, אך זה ממש לא נכון! גם הוא, כמו כלנו, חפץ למצוא חן בעיני החברה ולהסתדר עם הסביבה.

מנין מובע הקושי של הסביבה לקבל אותם?

הקושי מובע בעיקר מהחשש כי לא נצליח לתקשר בצורה טובה וטבעית מול הילד השונה והוריו. אם אני, כאם לילדה בעלת תסמונת דאון, יוצאת איתה לראשונה לטייל ברחוב וליהנות מקרני השמש המפזזות- חברתי שרואה אותי עם ה'אוצר', מעדיפה להימלט מהמקום ולעבור את הכביש. היא לא עושה זאת מרוע, חס וחלילה. היא פשוט נבוכה, ולא מעוניינת להכאיב לי. אולי

אם תפלוט מילה לא מתאימה
אפגע? היא חוששת מכישלון
בתקשורת ולכן מעדיפה להימנע
ממפגש.

אז אתם, הקוראים את הכתבה, אולי
חושבים לעצמכם: כהורים לילד בעל לקות,
היינו כל כך רוצים להצליח לשלב אותו
בחברה ובמשפחה. כמה פעמים ראינו משפחות
שבהם ילד מתקשה והאחים אוהבים אותו ואפילו
גאים בו? נתקלנו לא אחת בילדים השופעים בטחון
ושמחים עם אחיהם השונה ללא תחושת בושה או
פחד, אז איך עושים את זה גם אצלנו? איך נצליח
להפוך את העולם שלנו למקבל ומכיל יותר?

הפתרון ממש לא רחוק! גם אתם יכולים לעשות
את זה. החיים שלכם יוכלו להיות רגועים יותר וגם
הסובבים אתכם ירגישו בטוחים יותר. מה שצריך
לעשות זה רק להסביר. אם נדע להסביר ולתאם את
הלקות לסביבה, תחוש הסביבה בטחון בחברתנו.
יהיה להם ברור מי אנחנו ומה מהותה של הלקות,
וכך יתרגלו ואף ישמחו להיות בחברתנו. אם אני
אסביר לחברתי מהי הבעיה של ביתי, אשוחח עימה
ואשתף אותה, היא תרגיש נעים בסביבתי ולא תעדיף
'לקחת את הרגליים ולברוח' בפגישתנו הבאה.

כשילדתי את ביתי הלוקה בתסמונת דאון, הילדים
הגדולים התביישו מפני החברים. הזמנתי אלי הביתה
את כל החברים והצגתי בפניהם את התינוקת
החדשה שלנו. הסברתי לכולם בפרוטרוט על
התינוקת ועל חריגותה. כך החברים לא חשו נבוכים
מילדי, ולא היתה להם סיבה להתרחק, וגם לילדי היה
נח יותר בחברתם. זכור לי מקרה נוסף: זה היה בעת
טיול משפחתי עם ביתי הלוקה בתסמונת דאון. ילד
שפסע למולנו קרא: "תראו, חתולה עוברת ברחוב!".
ילדי היו מושפלים. קראתי לו ואמרתי: "היא באמת
נראית קצת כמו חתולה, העיניים שלה מלוכסנות
והפנים שלה שונות...". וכך המשכתי להסביר לו ממה
היא סובלת. הוא הקשיב, הזדהה והבין.

בכדי להגיע לפתרון חשוב לנו להכיר מיהי "הסביבה שלנו" -

הסביבה שלנו מורכבת מקבוצות
שונות, מהמעגל המצומצם והקרוב
אליו, ועד למעגלים הרחוקים יותר:

אנו בעצמנו:

כיצד אנחנו רואים את עצמנו ביחס לקרוב משפחתנו
השונה.

ידוע וברור לכל כי אנו יכולים לשכנע את סביבתנו -
רק במה שאנו מאמינים בו! אם אני לא אהיה חזקה
וברורה בתוכי ביחסי אל ילדי השונה - הסביבה גם
היא לא תוכל להתחבר אליי...

העבודה הראשונה היא שלי מול עצמי!

כשנולד ילד שונה, תהומות הכאב והיגון עמוקים
ביותר. ההורים שבורים, לפעמים יש רגשות ומחשבות
קשים ביותר. יש כאלו החוששים שאולי 'נענשו'
כביכול בילד מוגבל, יש הרואים בו משהו מטריד או
מבייש... עד שלא ילמדו להתחבר אליו ולקבל אותו,
לא יוכלו לחבר אותו אל הסביבה ואת הסביבה אליו.
רק לאחר שנמצא תשובות לשאלותינו המטרידות,
רק לאחר שנטפל בפצעים שלנו, נוכל להגיע לשילוב
אמיתי של ילדנו.

בשיחותי עם הורים אני נפגשת לפעמים בכאלו
המתכחשים ללקות של ילדם, מתוך חשש כי אם
יתייחסו ללקות, הם מאשרים את ה"כשלון" ההורי
שלהם. לפעמים אני פוגשת הורים לילדים חמודים
ומוגבלים מאד, שמה שחשוב להם כעת, זה אך ורק;
האם הילד יוכל להתחתן? וכך לא פנויים לראות את
ההווה של ילדם ואת קידומו העכשווי.

המשפחה הגרעינית, בן הזוג והילדים:

הילדים - אחיו של הילד השונה, עוברים את תהליך
ההסתגלות בהדרגה. ההכרה שלהם והקבלה שונה
מיתר הסובבים ומתבטאת באופן אחר, כיוון שהם
קולטים את ההתמודדות לפי יכולותיהם העכשויות.
וככל שהם מתבגרים, וההבנה שלהם מתפתחת, הם
עוברים מחדש תהליך של הכרה וקבלה. ילד בן 6
שואל שאלות אחרות מילד בן 10. אם בגיל 6 שאל
הילד על התינוק המוגבל, למה הוא מוציא לשון,
כשיגדל הילד ויהיה בן 10 יתעסק בבושה שלו מן

החברה, ובגיל 14 ייווצרו לו תהיות עמוקות יותר, אולי
על הנישואים או גילגולי נשמות...

לכן, לא די להסתפק בהסבר הראשוני שהסברנו.
חשוב לעצור מידי פעם, להסביר וללבן שוב את
הנושא, בהתאם להבנת הילד ולשאלות שהוא מעלה.
כדאי לשים לב - לפעמים ישנם אחים המקנאים בילד
המוגבל. אולי כתוצאה מחוסר הבנה, אולי מעודף
תשומת הלב לו זוכה אחיהם המתקשה, או מכך
שחשים שהוריהם הטרודים לא נותנים מספיק מקום
ל"ילד הרגיל"... אני באופן אישי, מקפידה מידי שנה
ביום ההולדת של ילדי הרגילים - לצ'פר אותם ולתת
להם כח. כי גם להם מגיע! גם הם נושאים בנטל
האח המיוחד!!

בין בני זוג ייתכנו פעמים רבות פערים באופן קבלת
הבן השונה. לעיתים האבא מתכחש למציאות, או
שחושב רק על הקושי והנטל הכלכלי שנופל עליו
כעת. לעיתים האמא חווה התמוטטות רגשית, ואינה
מסוגלת לראות את המכלול... וכל אחד מהם נמצא
במקום שונה. לכן, חשוב ביותר להגיע להדברות.
לשבת יחד, ללבן עניינים, ולנסות להתחבר אל הילד
ואל המציאות החדשה.

נתקלתי בזוג הורים מסורים, שבאמת רצו רק את
תועלת בנם, אך היה פער ניכר בהתמודדות שלהם
עמו. האב, לא הבין מה רוצים מילדו היקר, וטען כי
הוא זקוק רק למעט 'חינוך'. לדעתו, מקצינים את
המצב ו'עושים עסק'. האם לעומתו, היתה מוצפת
ותשושה. היא רק בקשה מבעלה הכרה בקושי, ומעט
הערכה על טיפולה המסור.

המשפחה המורחבת: הדודים, בני הדודים, הסבא והסבתא:

יש מצבים בהם הסבא והסבתא האוהבים והדואגים
לילדיהם כ"כ, מגלים כאב ולחץ "יותר מידי" וממש
טרודים כיצד יוכלו ההורים לשאת בנטל הכבד. ואז,
על הורי הילד המיוחד להוציא אנרגיות רבות כדי
להרגיע, להסביר ולהוכיח כמה הילד המוגבל שלהם
בסדר... ולפעמים נוצרות תסבוכות, וההתערבות
מתסכלת את כל הצדדים... רצוי לשקול האם
אכן כדאי לבזבז על כך יותר מידי אנרגיות?! הרי
המשפחה המורחבת לא נפגשת בילד ברמה
היומיומית... לא שם מומלץ להשקיע את הכוחות.
ודאי חשוב להסביר, אך לא באופן עקבי ורציף.

השכנים, הסכרים בשכונה, בגינה ובחנות.

הם אלו שסביבנו בכל עת, והם גם יעזרו לנו בהמשך
החיים בשילוב הילדים. לכן בהם מאוד חשוב

להשקיע! הרי מהם ביתי 'תחטוף' את הנדנדה בגינה
הציבורית, הם אלו שילדיהם אולי יחששו ממנה...
וכדי לרתום אותם למסרת השילוב, אני מוצאת מקום
להתייחס אליהם יותר.

פעם בשנה, כאשר אני עורכת לילדתי המיוחדת
מסיבת יום הולדת, אני מזמינה את כ-10. במסיבה
אני מסבירה על מוגבלותה של ביתי ומשתדלת
שאותה שכנה ילדונה שעלולה לסבול בגינה, תקבל
ממני הערכה. כך לא תכעס, לא תפגע או תקנא.
מרגש ביותר לראות כיצד ילדה בת שלוש לא נרתעת
מילד מוגבל! מפעים לראות ילדים "בוגרים" בני
10-12 שמסבירים על היעדר שלנו בעולם, ועל הזכות
שנפלה בחלקם להיות שכנים של ילד מוגבל...

האנשים מהצד:

החברות לעבודה, הפקידה בקופת חולים, המוכר
בחנות הנעליים.

גם להם חשוב לענות על שאלות המתעוררות מידי
פעם ולא להתבייש. ננסה להסביר למה הבן הפך
את כל המדף בחנות, ננסה לענות למה התור לחפא
נחוץ ביותר - על מנת שיכבדו ויבינו.

ועוד אינסוף אנשים בהם אנו פוגשים במשך החיים.
באוטובוס, בטיול, בחתונה ובתחנה... איך נצליח לשלב
אותם, בין כולם, בצורה המיטבית ביותר? כיצד נעשה
זאת? על ידי הסבר!

ההסבר יכול להיות פשוט, ובלבד שיהיה ברור
ומותאם לגיל ולמקום של
השומעים.

כדי שאכן יתקבל ההסבר על
לב השומעים, כדאי לכלול
בו כמה רבדים, כפי שיפורטו
להלן:

1. חיבור רגשי 2. הגורם
- הפזיולוגי 3. המראה החיצוני
4. התפקוד הלקוי 5.
- התכונות/המעלות/המאפיינים
- החיוביים 6. גם לתת
- לשומעים להשמיע.

1. חיבור רגשי:

ננסה להתחבר רגשית על
מנת להביא את השומעים
להיות עמנו ביחד במקום
הכואב. אולי לספר על הצער

לקוחות כללית מושלם פלטינום מגיע לכם

25 טיפולי התפתחות הילד נוספים בשנה

בתחומים: רכיבה טיפולית, ספורט טיפולי, שחייה טיפולית
וטיפולי הבעה ויצירה בהסדר.

* גילאי 3-9 עד 70 טיפולים בשנה, גילאי 10-18 עד 55 טיפולים בשנה.
כולל הזכאות במושלם זהב לכלל תחומי התפתחות הילד.

לפרטים נוספים:

***2700** מכל טלפון

*בכפוף לתקנון כללית מושלם ופלטינום

שלנו, על החלומות לילד רגיל שהתנפץ, על הקושי היומיומי...

2. הגורם הפדילוגי:

איך זה נוצר? נסביר כיצד כל זה קרה...
לדוגמא: הילד לוקה ב.C.P. ? ניתן להסביר איך בשל החסרן שלא הגיע למח, נפגעו בו התאים האחראיים על תנועות הגוף. הילד מאופיין בתסמונת? ניתן להסביר על הכרומוזומים ששונים אצלו ומשפיעים על תפקודו. לילדה יש לקות שמיעה? ניתן להסביר על מבנה האוזן, על ה'שערות' שנפגעו וכדו'.

ההסבר האובייקטיבי מנתק את השומע מנגיעותיו האישיות. וכך מתאפשר לו להתחבר ולהבין, בלי לנעוץ, לפחד או להיפגע מהילד המוגבל.

3. מראה חיצוני:

גם אם המראה החיצוני רגיל או שמראה הפנים דיסמורפי, בכל זאת קיים פער בתפקוד. לכן, גם אם הילד נראה חיצוני תקין לחלוטין כדאי להסביר לסובבים מדוע הוא מתנהג כך. אם יש לילד אבזר משמעותי: אזניות, כסא גלגלים, סדין, וכדו' נסביר עליו ועל תפקידו. במידה ויש שוני חיצוני בפנים- חשוב להסביר מה בדיוק שונה, ולנתח. זה נותן לסובבים להתרגל לילד ביתר קלות.

4. התפקוד השונה:

כדאי לפרט ולהדגים לשומעים את הקשיים של הילד, כפי שמתבטאים ביומיום, ואף לבקש מהם עצות איך ניתן לעזור לו. בואו נסביר להם: לאח החמוד הזה, שאחיו החריג הורס לו את חפציו האישיים היקרים לליבו... לאחות המתביישת לטייל עם אחיה ברחוב, שמא יצחקו עליו. ואפילו לחברים המקנאים למה

עיכוב התפתחותי

ככל שההתערבות הטיפולית מוקדמת יותר הסיכויים טובים יותר להדבקת הפער ההתפתחותי ולרכישת מיומנויות וכלים לחיים טובים ומאושרים יותר.

ירושלים	מעון שיקומי
	כתובת: רח' סורוצקין 24 ירושלים מנהלת: גב' מרגלית טלפון. 02-6338554 sulammaon123@gmail.com
מסיכון לסיכוי - תכנית טיפולית במעון רגיל	
	כתובת: רח' סנהדריה המורחבת 117 ירושלים מנהלת: גב' ווגשל טלפון. 02-6338409 rivikiv@013net.net
גני תצפית בנים	
	כתובת: רח' ששת הימים 9 ירושלים מנהלת: גב' וולף טלפון. 02-6338601 orly@sulam.net
גני תצפית בנות	
	כתובת: רח' סורוצקין 24 ירושלים מנהלת: גב' ספטר טלפון. 02-6338574 ganim2@sulam.net
בית ספר "אפיקים" - לבנות לקויות למידה והפרעות רגשיות	
	כתובת: רח' ים סוף 36 ירושלים מנהלת: גב' פליגלמן טלפון. 02-6338505 devafikim@gmail.com

בית שמש	גני עיכוב בית שמש
	כתובת: רח' רביבים 17 בית שמש מנהלת: גב' פריינד טלפון. 02-6332403 ekuv@sulam.net

קרית יערים	גני סולם
	כתובת: רח' אזניים לתורה 3 קרית יערים מנהלת: גב' רענן טלפון. 02-6338351 gantelzstone@gmail.com

תקשורת

מסגרות התקשורת של סולם נועדו לילדים בעלי אבחנה ASD ופועלים בגישת ה-D.I.R האינטגרטיבית. ילדי המעון והגנים באגף התקשורת נהנים מסל טיפול בריאותי מקדם של משרד הבריאות.

ירושלים	מעון תקשורת לילדי ASD
	כתובת: רח' סורוצקין 24 ירושלים מנהלת: גב' מרגלית טלפון. 02-6338554 sulammaon123@gmail.com
גני תקשורת	
	כתובת: רח' סורוצקין 24 ירושלים מנהלת: גב' נימן טלפון. 02-6338555 sari@sulam.net
בית שמש	גני תקשורת
	כתובת: ביאליק 17 בית שמש מנהלת: גב' הרטמן טלפון. 02-6338656 mk@sulam.net
תלמוד תורה "תורת יעקב"	
	כתובת: המשלט 20 בית שמש מנהלת: גב' שוורץ טלפון. 02-6338675 sy6338675@gmail.com
מודיעין	גני תקשורת "מעלות החכמה"
	כתובת: נאות הפסגה, מודיעין עילית מנהלת: גב' סלומון טלפון. 02-6226433 S374@okmail.co.il

אידיש

אסאך קינדער וואס באקומען הילף אין די יונגע יארן, געדענקן אינגאנצן נישט שפעטער די הילף ווס זיי האבן באקומען, אבער די געוואונטשענע רעזאלטאטן באגלייטן אויף אייביג.

ירושלים	גני בנים
	כתובת: רח' אהליאב 23 ירושלים מנהלת: גב' שבדרון טלפון. 02-6338754 le131270@gmail.com
גני בנות	
	כתובת: רח' סנהדריה מורחבת 117 ירושלים מנהלת: גב' בלומינג טלפון. 02-6338423 bashy@sulam.net
כיתה מקדמת בת"ת "פקודת אלעזר"	
	כתובת: רח' אהליאב 23 ירושלים מנהלת: גב' שבדרון טלפון. 02-6338754 le131270@gmail.com
בית ספר "עטרת ברכה" - לבנות לקויות למידה והפרעות רגשיות	
	כתובת: רח' שמגר 7 ירושלים מנהלת: גב' בלומינג טלפון. 02-6338736 ateretb@sulam.net
בית שמש	גני בנות "תפארת ברכה"
	כתובת: בן איש חי 49 בית שמש מנהלת: גב' פריינד טלפון. 02-6334042 friendyr@okmail.co.il

מודיעין עילית	גני בנים "מעלות החכמה"
	כתובת: רח' ריטב"א ? מודיעין עילית מנהלת: גב' סלומון טלפון. 02-6226433 S374@okmail.co.il

מעון שיקומי	
	כתובת: רח' רב ושמואל 4 מודיעין עילית מנהלת: גב' סלומון טלפון. 02-6221269 S374@okmail.co.il

האיומים שאנו!

בריכת שחיה הידרותרפית

הבריכה הטיפולית של סולם מעניקה לתלמידים פעילות משקמת לצד פעילות מהנה, ומופעלת ע"י צוות הידרותרפיסטים בכיר ומיומן, בריכה טיפולית מסייעת לעמוד ביעדים טיפוליים ושיקומיים ומאפשרת לבצע תנועות שמחוץ למים הילד מתקשה או אינו מסוגל לבצע.

התנועה במים משרת ניידות ומסייעת בהתמצאות במרחב, מאפשרת לחוש את גבולות הגוף ועוזרת בבניית אמון ורכישת מיומנויות חברתיות תקשורתיות ורגשיות.

המצאות הבריכה הטיפולית במסגרת החינוכית מאפשרת לכל תלמיד את הפעילות החשובה באופן זמין ונגיש ללא צורך בהוצאות ויציאות של ההורה להשלמת טיפולים אלו מחוץ לשעות הלימוד הרגילות.

גישת D.I.R בתוך מסגרת חינוכית

גישת ה-DIR מהווה פריצת דרך מפתיעה אל עולמם של ילדים שאינם יודעים לזהות את צרכיהם ורגשותיהם עם עצמם ועם הסביבה ומתקשים לקלוט קודי התנהגות נורמטיביים. הגישה מאמינה בבסיסה כי בעת משחקו החופשי של הילד הוא יביא לידי ביטוי את הדבר הקרוב ביותר לרצונותיו האמיתיים.

המטפלים בגישה הוכשרו במיוחד לטיפול בגישה זו, נותנים לילד להוביל במשחק, מתחברים אליו דרכו ומשתמשים בבחירותיו כדי להדגיש ולהכיר לו את רצונותיו. אט אט נפתח הילד לקלוט את העולם שבחוץ, תפקודו הרגשי מתקדם ומצבו הפיזי משתפר אף הוא. סולם הינו המרכז היחיד בארץ המפעיל את שיטת ה-DIR כחלק אינטגרלי בתוך מערכות חינוכיות.

מרכז תת"ח תקשורת תומכת חליפית

מרכז הדרכה והשאלה למחשבי תקשורת אשר מותקנות בהם תוכנות תקשורת ייחודיות, המאפשרות לילד המטופל להביע את עצמו ע"י עזרים חיצוניים.

מרגש לראות ילד שמביע את רצונותיו או משתתף בשיח קבוצתי באמצעות המחשב, כשאנו יכול להביע את עצמו בדרך אחרת...

מסיכון לסיכוי

סולם זכין משרד הרווחה להפעיל את פרויקט "מסיכון לסיכוי" בתוך מעונות היום הרגילים של משרד הכלכלה.

הפרוייקט מאתר פעוטות במעונות רגילים הזקוקים לטיפולים פרא רפואיים ומעניק להם טיפול מקצועי פעמיים בשבוע בתוך המעון הרגיל בו שוהה הילד.

סבלנות

מאת: אמא של דודי

ההתמודדות של הבן שלנו-
נחמת איתנו לאל מקום,
בשכנה רוצת ופאזורה כולסת.
הסביבה מזוהה והסבתא מטיבה.
נכון, אחס כולם צודקים: הוא לא
צריך להתנהג ככה!
זה מוזר, מריא, דומה,
לא מתאים וחסר טקט
נכון, עוד אנוכר הדור
יש עוד הבה מה "אלפא"
את זה גם אנוני רואים,
אבל אנוני, גם ביצועה של הדור
המפרכת
מאמינים ויודעים
לפלא יפה ביצית פ' אחת,
וכמו להפגנו צד האדם,
עוד נאץ רחוק
עוד תראו
כמה הבן שלנו מנופח!
ועד לנאץ אלם...
נצבו: יש מי שרואה את הפגה
וסופר את הפגות
ומנוכר הפלקצות (גם אם אין
תוצאות)
ולומי הכל-אנחנו!

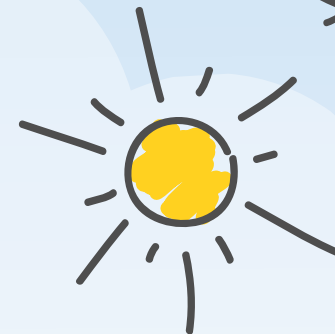
תפצו: גם הוא מנופח, הוא כ"כ
מיונק,
הוא מיונק כי מלקיצים בו מיונק,
תפצו, ילד מיונק הוא לא תנוק שלנו
"ילד טוב ירשלים"
אז מי שצמאים לעלות אותו "מנוקטל",
את המיונק של הבן שלנו בתחילת מאפס,
נימוסים טכניים צמאנו אלצה,
מבנות לאלו הילדים הם הנומים-
הינין צריכים אפלט, ארסבי.
התנהגות "נורמליות" אלוה, אפקנות
שם דבר לא מוכן מאליה,
כל מקום וארוץ זה מלכו חדל.
ביונינו ההתקדמות ב"פ ניכרת
אבל מה אחס רואים?
התנהגות למכרצת על הפציה
המקול צוזמתי וחסר אבולות
אין אפשרות להחביא, ארסטיה,
בליד ארזמא לא קורא- צו
התמודדות קלה,
אבל ההתמודדות פצו-
לא יודעת איתק אקנוכ
ומאצד אמכאל
ונסצת אנופל
ונמקאל באוטובוס
אציתי כל ירא.

אל תראו אותו ככה,
הוא הבן שלנו.
אל תראו אותו ככה,
רק בקליפה החיצונית,
היא עוד תיפול
ובלי מחיצות-
תראו אותו- פרו!
נכון, הוא כבר גדול, הוא נראה
"נורמלי"
הוא אפילו חכם ב"פ.
אחס לא מצפים שהוא יתנהג ככה,
נכון, זה מוזר, מריא ודומה,
לא מתאים ולא מנומים,
אבל זה הבן שלנו.

אחס אלים למלקיצים מיונק,
ב"פ יש גם פוכחות-
הילדים מנומים, נמיא פליכות
וכלרואים את הבן שלנו-
מצקצקים בלפטיים, ילד "פרא"
ילד טעון טיפוח, לא מיונק!

בצב אחס טוויים!
חלבתם להבן שלנו לא מיונק?

שורות אלו כתבה אמא של דודי מדם ליבה כשהיה
בן 6, דודי שסובל מהפרעת התנהגות מתקדם
ב"ה בצעדים קטנים אך מבטיחים והיא ממשיכה
לקוות, להשקיע ולהתפלל

איכות חיים

חיים עם איכות - זה אפשרי

באפשרי מאמינים שלמרות כל קושי וכל לקות
משמעותית- "אפשרי" לחיות חיים יפים, מאושרים
ומאורגנים! אנו בצוות "אפשרי", עם הרבה סייעתא
דשמיא, נסייע לכם לממש זאת.

בנוסף למיצוי זכויות מביטוח לאומי והגופים הרלוונטיים, מעניק צוות "אפשרי" שרות מקיף
בתחומי החינוך, שיקום, הפניה לרופאים מומחים, מיצוי זכויות במשרדי ממשלה והפניה
לטיפול שיקומי מתאים לכל המשפחה.

רבי יהודה הנשיא 102, אלעד 4080722 טל: 073-7257817

הבאנו את המקצוענים הביתה.

הרחבנו את השרות, ולמגוון הטיפולים נוספה
מרפאה נויורולוגית של צוות היחידה לנזירולוגיה.

אפשרות לאבחון רפואי בראשותו של

ד"ר איתי ברגר

מנהל היחידה לנזירולוגיה של הילד בהדסה

לקביעת תורים ולהתיעצות: **02-5478999**

ימים א'-ה' 9:00-10:00 בבוקר, א' ב' ה' 16:00-18:00 אחה"צ

רחוב זכריה הרופא 11 גאולה, ירושלים

כל היתרונות במקום אחד:

- שותפות מלאה של ההורים והמוסד החינוכי בו לומד הילד
- תכניות איתור והתערבות סדגאות והדרכת צוותי חינוך

- אבחוני ושיעורי קריאה C.B.T., T.A.T.
- טיפולי רגשיים DIR לילדים על הספקטרום האוטיסטי
- טיפולי Cog-Fun לילדים עם קשיי קשב וריכוז

הנגשה מירבית של:

- אבחון רפואי
- ריפוי בעיסוק
- קלינאות תקשורת
- תרפיה באמנות
- הדרכת הורים

השינוי כבר כאן:

- תהליך קליטת ילד (אינטייק) בהסתכלות אקולוגית- סביבתית
- ניהול תיקים מקצועי רב מערכתי
- טיפול אישי במימון קופות חולים

הוא כבר לא מזדשדש מאחור

יש ילדים שנופלים בין הכסאות.

הם אינם עומדים בקצב הלימודים. אין להם חברים. הילדים מתנכלים אליהם. הם חולמים בשיעורים. הם מתעקשים על דברים שנראים פשוטים. הם מתחילים עם כל מי שבא איתם במגע.

עבורם הוקם מרכז מעל"ה.

מרכז מעל"ה להתפתחות הילד נותן מענה כוללי של אבחונים יסודיים ומקיפים, טיפולים פרה-רפואיים מקצועיים, אבחוני ולימודי קריאה והוראה מתקנת לכל ילד דובר יידיש במאה שערים ובכל רחבי ירושלים.

מרכז מעל"ה פועל להגברת המודעות בקרב מוסדות הלימוד ובקרב ההורים לטיפול יעיל ומוקדם על מנת למנוע סבל, כאב ונשייה בעתיד.

במרכז ניתנים שירותים רפואיים בפיקוחו של ד"ר איתי ברגר. המרכז מוכר גם ע"י מחלקת נזירולוגיה וחפאי הילדים של הדסה הר הצופים.

ייחודיות המרכז היא השילוב של מטפלים שהינם אנשי מקצוע מהשורה הראשונה ללא התפשרות על ערכי החינוך השורשי, בהכוונת וועד הרבנים.

הצוות המקצועי במרכז מעל"ה אינו רק עורך אבחונים ומעניק טיפולים.

ילד המגיע למעל"ה נמצא במעקב מתמיד של הצוות המקצועי הבוחן את התקדמותו לאורך כל התהליך עד לשלב בו הוא מדביק את הקצב של בני גילו בכל התחומים.

על מנת שהעבודה המקצועית תתבצע על הצד הטוב ביותר במרכז מעל"ה מקפידים על שיתוף פעולה בין ההורים לצוות. במקרה והדבר דורש הנחיה והדרכת הורים, מרכז מעל"ה נותן גם להם מענה על ידי טיפול וייעוץ פרטני והעברת סדגאות מקצועיות להורים.

שמעו של מרכז מעל"ה יצא למרחוק בזכות שמו המקצועי ותחושת הבית שבו.

עד היום טופלו במעל"ה כ-600 ילדים ופניות לטיפולים מקצועיים מגיעות אף מערים נוספות.

עקב הביקוש העצום לטיפולים מקצועיים בהתאמה לערכים ולתרבות הילדים נערכים במעל"ה בימים אלו לבנית מרכז חדש שיכיל מספר רחב יותר של חדרי טיפול לחוות הילדים.

מרכז להתפתחות הילד

MAALAH

CHILD DEVELOPMENT CENTER

בשפת האידיש

מרכז להתפתחות הילד

מעלה

אבחונים וטיפולים פרה-רפואיים >> אבחוני וטיפולי קריאה >> ע"י צוות מטפלות מנוסות ומקצועיות >> ניהול תיקים מקצועי רב מערכתי >> גני תקשורת לבנים בשפת האידיש

רח' קאפח 1 מאה שערים >> לקביעת תור: 02-5478-999

מרפאה בעיסוק • אסתר והב

לילדים עם קשיי וויסות חושי ישנן השפעות רגשיות וקשביות המושפעות מהפרופיל החושי שלהם ולכן, הורים רבים יפנו לטיפול רגשי או קשבי ולא יפנו לריפוי בעיסוק.

ישנה חפיפה בין מעגלי הקשב- הרגש- והתחושה וישנה השפעה מסוימת בין מעגל אחד לשני. כך למשל: ילד המגיב באופן מוגבר לגירויים חושיים, בפן הלימודי, יראה קשב לקוי- מוסחות רבה, תנועתיות יתר ואימפולסיביות.

ישנה גם השפעה רגשית לתגובתיות יתר חושית: בכך שהילד מתגונן מאוד מהעולם אשר בד"כ "מציף" אותו במידע חושי. על כן, יכול להגיב באגרסיביות, הבאה לידי ביטוי בחרדה, בכיה בקלות וקושי להירגע, התפרצויות כעס בגלל גריה יחסית שולית. בנוסף, יכול להגיב בהימנעות, מתקשה לשאת שינויים בסדר היום ולכן זקוק לחוש שליטה. עקשן, לא אוהב להתנסות בדברים חדשים, קושי עם מעברים (חילופי עונות, מעבר ממקום למקום או מפעילות לפעילות). תגובות אלו מביאות גם לקשיים בהשתתפות חברתית.

ישנה חשיבות רבה לאבחון מדויק של הקושי מאחר וכאשר אין מזהים את הבעיה, עלולים לייחס בטעות את התנהגותו של הילד, דימויו העצמי הנמוך או הסתייגותו מנטילת חלק בחוויות ילדות רגילות להיפראקטיביות, ללקויות למידה או לבעיות רגשיות. כמו כן, לעיתים קרובות, בתהליך האבחון ואיתור אחר מקור הקושי, מתמקדים אנשי המקצוע האחרים בקשיים הרגשיים, החברתיים והמשפחתיים כאילו הם הבעיה העיקרית ומחמיצים את העובדה שאלו למעשה בעיות משניות לאלו הנירולוגיות שבבסיסם.

מיכל, ילדה שקטה וביישנית מאוד. הגיעה לטיפול בריפוי בעיסוק עקב קשיים בכתיבה וקצב העתקה איטי. במשפחתה חגגו את חתונת הדוד. בטיפול שלאחר מכן, התברר כי מיכל עם שמלתה הפורחת והתסרוקת המושקעת, נכחה כחמש דקות בחתונה, בקושי רב. האם, בחוסר אוניס הסבירה כי בתה נמנעת ממקומות חעשים והומים. האם תלתה זאת בביישנות ובשבריריות של בתה. לאחר נורה אדומה זו, שנדלקה נערכה הערכה מעמיקה ונמצא כי למיכל קושי ביכולת הוויסות החושי, בדפוס של תגובתיות יתר. זאת אומרת שמיכל מגיבה יותר מאחרים לתחושות שונות. כגון: תחושה ממערכת השמיעה (רעש), מערכת הראיה (מקומות הומים), התנועה (פחד ממקומות גבוהים, לא יציבים) והריח. כך למשל התברר, שמיכל מעדיפה להיות בהפסקה בכיתה השקטה, מלשחק עם חברות בחוץ. מבחינתה, מהלך השיעור היווה עבורה מקור "מציף" של גרייה שמיעתית וראייתית. כך שבחורה "להתווסת" בהפסקה בכיתה. ההורים חשבו כי המופנמות והחוסר ביטחון (כפי שהם פרשו זאת), הינו נובע ממקור רגשי. כאשר ניתן טיפול תואם לקושי התחושותי שהציגה מיכל, ניתן היה לראות שיפור הדרגתי אך משמעותי בהשתתפות החברתית שלה בכיתה. לאחר זמן מסיום הטיפול, במפגש אקראי עם האם, סיפרה בהתרגשות על פריחה חברתית ושיפור בביטחון העצמי של מיכל. האם תיארה את מיכל כיום, כילדה חברתית, יוזמת, זורמת, היודעת לעמוד על שלה.

המליצו להם על ריפוי בעיסוק, אבל מה הקשר? ביצירת הוא ממש אומן...

לילדים כמו שמואל והדומים לו אין מגבלה הנראית לעין. הם בריאים, אינטליגנטים ואהובים. ואף על פי כן, הם מתקשים בכישורים הבסיסיים של שליטה בתגובותיהם לתחושות נורמאליות, בתכנון וארגון מעשיהם.

ליקוי בוויסות חושי- כאשר מערכת העצבים המרכזית אינה יעילה בעיבוד המידע החושי. ילדים אלו עשויים להיראות בסדר ולהיות בעלי אינטליגנציה גבוהה ביותר. אבל בה בעת עלולים להיות גם מוגשמים ומסורבלים, נפחדים ומסוגרים בעצמם או עוינים ותוקפנים. הקושי בוויסות משפיע על יכולתם להשתתף בתחומי העיסוק השונים: על לימודם, התנהגותם, תפקודם במהלך היום- יום (אכילה, לבוש, היגיינה אישית וכדו'), האופן בו הם משחקים ובמיוחד באשר להרגשתם כלפי עצמם. ילדים בעלי וויסות חושי תקין, מגיבים לסביבה באופן מסתגל ומותאם למצב ולדרישות המשימה, פנויים ללמידה חדשה ולהתמודדות עם שינויים ואתגרים.

שמואל הוא תיאור של דפוס אחד מבין שלושה, של ילדים המתקשים לווסת את תחושותיהם מהסביבה. מדובר בקושי להשתמש במידע המגיע באמצעות החושים (ראיה, שמיעה, ריח, מגע, תנועה ושינוי משקל ומגע עמוק) ולארגן את סוג התגובה ועוצמתה בהתאם לצפיות הסביבה והפעילות.

שמואל הוא הבכור מבין שלושה ילדים. אימו זוכרת אותו כתינוק טרחני, הוא כמעט לא ישן לילה שלם. למרות שינק היטב וגדל במהירות הוא דחה בעקשנות את המזון שהוצע לו וסירב להיגמל מהיניקה. היום שמואל בן חמש. מדי בוקר הוא מאתגר את מידת הסבלנות של הוריו. ההתארגנות מלווה בבכי רב על הציצית שמדגדגת, הגרביים שמתקמטות ומציקות והנעליים הלוחצות. בחורף, הוא מסרב ללבוש יותר משכבה אחת גם במזג אוויר סוער. על מנת למנוע התפרצויות זעם, אמו מניחה לו לנעול נעלי קרוקס לחיידר. עם זאת, היא למדה שגם אם אינו מוטרד על ידי נעליו וגרבינו, יהיה ללא ספק משהו אחר שיגרום לבעיות במשך היום. הכנת ארוחה בריאה וטעימה היא משימה מייגעת בהתחשב בתפריט המצומצם והתנאים המגבילים אותם הציב לה שמואל. במקלחת מעדיף "בריסה" וגזירת ציפורניים היא בגדר סיוט. חפא הילדים של שמואל אומר להוריו שהכל בסדר עם בנם ולכן, אל להם לדאוג ופשוט להניח לו לגדול. סביו אומרים שהוא מפונק וזקוק למשמעת קפדנית יותר. הוריו עושים כל שביכולתם, אבל מתקשים לגרום לשביעות רצון ילדם האטרקטיבי, הבריא לכאורה. הוריו של שמואל תוהים אם יש משום החוכמה בכניעתם לשגיונותיו, אבל זוהי השיטה היחידה הפועלת. הם מותשים ומתוסכלים, הם אינם מבינים מה מפעיל אותו.

מ.ר. 108740
ברטנורא 16/7 אלעד
054-8408047
פקס: 03-7445655

והב אסתר אולני
מרפאה בעיסוק B.O.T

וויסות חושי ➤ תפקודים ניהוליים - ADHD (קלם וריכוז)
אוטיזם ➤ מיומנויות חברתיות ➤ כתיבה
אוטוריקה גסה וצדנית

* בסכך צץ קום"ח מאוחדת ובהוצרים מלאי קוסות הוואליץ אל פי חוק "מתן לירותים פרא-רפואיים".

יד ביד זה אפשרי

מיצוי זכויות מביטוח לאומי, מושג שבדאי נחשפתם אליו פעמים רבות, מה עלה לכם בראש כשהזכירו לכם את המושג? תהליכים ארוכים? המתנה? פרוצדורות? או אולי להיפך- רוחה, אפשרויות נוספות, סיוע לילדכם, חלון הזדמנויות...

הורים רבים פונים אלינו ל'אפשרי' במהלך השנים, מצליחים להשיג זכויות רבות, לקבל את המגיע להם ולילדם מביטוח לאומי ולצאת עם חיוך ותקווה לחיים מאושרים.

פנינו לכמה הורים שעברו עימנו יד ביד את התהליך על מנת שישתפו אותנו בכל התקופה ויתנו מעט תובנות על הליווי והתמיכה של אפשרי.

כיצד הגעתם לאפשרי?

יגריין "הגענו ל'אפשרי' בזכות שכנה שלי שראתה את הסבל אותו אנו עוברים, רחלי שלי סובלת מאסטמה חריפה וחילפשונו דרך להקל עליה ועלינו. כך הגענו לאפשרי, שם סייעו לנו להגיע לפרופסור מיוחד ש'הציל' אותה ממשי".

מלכי, אמא לשימי החמוד משתפת אותנו: "אני מכירה את טובי ליבוביץ' מילדות, הגעתי אליהם לביקורים לעיתים קרובות, והילדים שלי נהנו מאד לשחק בחצר ביתם. זה היה לפני כ-6 שנים. אני הייתי אמא ל- 3 פצפונים, בת, בן, ותינוק. טובי הפנתה את תשומת ליבי לשוני אצל שימי בני. אני, שהייתי צעירה חסרת ניסיון, לא חשבתי שהוא חריג. אולי זיהיתי שובבות, לפעמים היה מתייחס לילדים כאל חפצים, יושב עם עצמו הרבה, אך לא ייחסתי לכך חשיבות. לתומי חשבתי כי ככה זה עם בנים ולא היה לי למי להשוותו. במיוחד שהוא היה גם חכם, ופיתח יכולות ורבליות מוקדם מהרגיל. טובי האירה את עיני, ואמרה לי שכדאי לי לנסות להוציא לו זכאות. בעלי ואני נרתענו מהתהליך ושנינו היינו תמימי דעים ש'מה פתאום?' שימי רגיל, נורמלי, אולי קצת שובב יתר על המידה'... שנתיים עברו עד שניגשנו לתהליך. במהלכם אכן הגיעו דשי"ם ממוסד הלימוד של בנו שיש צורך באיבחון. הפערים בינו לבין בני גילו הלכו והעמיקו. לאחר שאלת רב יצאנו לדרך..."

חיה מספרת: "הגעתי דרך חברה שעשתה את אותו התהליך, היא היתה מאד מרוצה מ'אפשרי'. גם אני שמעתי עליהם, אך חששתי. כשראיתי כמה חברתי מאושרת ומצליחה בתהליך, החלטתי לנסות גם. אהרון שלנו צריך השגחה צמודה עקב עיכוב התפתחותי משמעותי שגרם לנו לחוסר אונים מוחלט".

"גם אצלנו זה היה דרך חברה שהמליצה לי בחום להגיע ל'אפשרי'", משתפת **אסתר**, "אצלנו הבית די מורכב. יש לנו שני ילדים עם קשיים; בת אחת עם אלרגיה מסכנת חיים לכל מוצר חלבי. וכן נוסף עם בעיות בהתפתחות השפתית ו-ADHD. באותה תקופה בעלי לא עבד, כי היה צורך לשמור על ביתנו בעלת האלרגיה המסוכנת. שום מעון לא הסכים להכניס אותה אליי... הוא ישב איתה בבית שנה שלמה, והסבל היה עצום גם מבחינה רגשית וגם מבחינה כלכלית".

איך נבנתה תכנית העבודה?

"כבר מהרגע הראשון הרגשנו שיש פה משהו מקצועי, הרבה יותר מסתם משרד", אומרת **יגריין**, "הצוות, ובראשו טובי ליבוביץ', ישבו איתנו והדריכו על כל צעד ושעל. הבת שלי בקושי נשמה... הפרופסור המיוחד אליה הופנינו התאים לה משאפים מיוחדים וזיהה כי מדובר במחלה כרונית, אך ניתן לשפר את איכות החיים, בס"ד. בד בבד גם עברנו תהליך בכדי לקבל הכרה מביטוח לאומי".

חיה פותחת: "פנינו לגב' טובי. היא שוחחה איתנו וסייעה לנו להבין כי חשוב לתאר לרופא המטפל את הקושי האמיתי של בנינו. בכנות, היה לנו קשה לעמוד מול המציאות הכואבת... חששנו להגיד על כי לבן יש בעיה, אולי זה נקרא 'לפתוח פה לשטן'... קיוונו שאם הוא כבר אומר ב'ה- ב'ה, אז הנה- הוא כבר מדבר, לא?? בעזרת גב' טובי הבנו ש'מוותר', ואף חשוב, לתאר את העיכוב בהתפתחותו של בני. היא גם הפנתה אותנו לנוירולוג מומחה שיכון אותנו לטיפול יעיל בעיכוב ההתפתחותי.

היא גם נתנה לנו פתרונות נוספים שיכולים לסייע ולקדם את הילד; אם עד אז לא קבלנו מעון שיקומי לילד, בגלל שלא

הסברנו במה הוא מתקשה- בזכותה הצלחנו להכניסו למעון שיקומי! קיבלנו שירות עבודה במשרדים השונים וכו'. בין היתר, כשרצינו לממש את זכותנו מול ביטוח לאומי- הסבירה בבהירות ובפשטות כ"כ להיכן לגשת ומה לעשות. הבאנו אישורים מתאימים, צוות אפשרי פתח לנו את התיק וטיפל בו מול הביטוח הלאומי, ואכן זכינו בועדה. ב"ה, הצלחנו להגיע להישגים כבירים עם הבן היקר שלנו."

"אצלנו, התכניות היו מורכבות", מסבירה **אסתר**, "היו לנו שני תיקים. כל תיק נבנה בצורה מתאימה, ואנשי מקצוע מתאימים לבעיה. ברגע שהגענו לאפשרי נפתרו לנו ספקות רבים. איך אומרים? הכרת הבעיה- היא חצי פתרון! באפשרי מיקדו אותנו בצורה מיטבית והסבירו לנו מה מהותו של כל קושי, הבהירו לנו כי בתנו זכאית לסייעת צמודה. בזכות הסייעת- הנהלת המעון הסכימה לקבל אותה. אח"כ גם פנינו להוציא עבודה נכות. הם שמים דגש על כל פרט ופרט!! מה שהכי אהבתי בהתנהלות של 'אפשרי' זה הסדר, הארגון, ההדרכה המפורטת, דיוק בזמנים, והיקף הזכויות האדיר שהם מצליחים להנגיש לכל מקרה!"

"זכינו להיות בין התיקים הראשונים של 'אפשרי'", אומרת **מלכי**, "הגענו לאבחון, ואכן התברר כי טובי לא טעתה. היא היטיבה לדייק עם מה מתמודד הבן יקיר'ל שלנו. ההבנה שלה היתה מדהימה! אכן, לצערי הבן שלנו מאובחן על הספקטרום האוטיסטי- A.S.D. טובי ידעה לכוון אותנו לטיפול מקסימלי הדרוש להתפתחותו, ואף סייעה לנו לבקש הכרה מביטוח לאומי. פנינו לפסיכולוגית קלינית ולנוירולוג, והעניינים החלו לצבור תאוצה."

איך התבצע התהליך?

"התהליך היה קל", אומרת **חיה**, "עם היעוץ הנכון של אפשרי עברנו את כל הביחוקרטיה והשגנו את הזכאות, ברוך ה'".

כשסיימנו את התהליך
אמרו לנו באפשרי
כי אנחנו לא נפרדים
ותמיד נשאר משפחה

לקוחות כללית מושלם פלטינום

מגיע לכם

הצטרפות חינם
מילד רביעי ואילך!

לפרטים נוספים:

*2700 מכלטלפון

*בכפוף לתקנון כללית מושלם ופלטינום

התהליך היה קל הכל בזכות צוות אפשרי שידע להדריך ולכוון

התמיכה והתחושה שאין ממי להתבייש, ואפשרה לי לשמוח בכל הסיוע שמוגש לי. בהמשך, כשהתגלו אצל יומי חרדות, מיהרתי ליצור קשר עימה והיא הפנתה אותי לפסיכיאטר מומחה ביותר. כל שאלה שמתעוררת, מטופלת על ידי ועל ידי צוות המשרד ביעילות והמון אמפתיה."

אסתר מתרגשת: "גם לאחר שסיימנו עם כל התהליכים- כשצצה שאלה 'אפשרי' תמיד שם. הסיפור עם הבת האלרגנית לא הסתיים. צוות אפשרי הפנה אותנו למרכז רפואי לניטרול אלרגיות. האלרגיה פחתה במעט, וכעת ביתי כבר לא ממש בסכנת חיים כמו שהייתה בעבר. עד היום אנו מקבלים חומר רלוונטי וליווי, במלוא האכפתיות והאהבה!"

יגריין מוסיפה אף היא: "ב'אפשרי' קבלנו הדרכה כיצד לבקש עזרה בבית. צוות המשרד עומד כל הזמן לרשותי. בכל בעיה וקושי רפואי אני יודעת שיש לי לאן לפנות. אנחנו מאושרים שהגענו למקום אכפתי ומתמסר עם כל הלב"

"אני עדיין מתייעצת עם צוות אפשרי על כל דבר", אומרת **חיה**, "אם יש לנו ועדה פתאום, אני תמיד זוכה לייעוץ. טובי הפנתה אותי לקבל זכויות נוספות: חונכות, נפשוניים ועוד. היא ייעצה לי לבדוק אם יש לבני קושי במיקוד ראייה - דבר שלא עלה כלל על דעתי. ואכן, בבדיקה המקיפה גילינו אצלו קושי כזה. אני ממליצה בחום לכל הורה להגיע לאפשרי ולקבל מהם יחס, אכפתיות, הכלה וליווי מקצועי!"

תודה לכן נשים יקרות ששיתפתן אותנו במסע הארוך! הוא עוד לא הסתיים... יש בו הרים, יש מורדות, יש מוקשים וגם דמעות.

אך ברכתי, שתמיד תזכו- שיהיה לצידיכן את ה'מישהו' הזה, שיסייע לכן לעבור את הדרך הארוכה במינימום כאב ובמקסימום כח.

יגריין משתפת: "לאחר שפנינו לגורמים אליהם הפנו אותנו ב'אפשרי', ולאחר ההדרכה הברורה והמקיפה, התהליך לא ארך יותר מכמה חודשים. בסופו קבלנו זכאות וסכום נכבד."

אסתר מהנהנת בהסכמה: "תמיד חשבתי לעצמי: 'האם לא מספיק שאני מתמודדת עם בעיות לא פשוטות, שאני אמורה לעבור קריעת ים סוף בתהליכי בירוקרטיה אינסופיים?... אן, למרבה הנס, התהליך היה פשוט! התיקים התנהלו בסדר מופתי ובמקצועיות רבה. הגענו לאנשי מקצוע מעולים בזכות 'אפשרי'. לולא התמיכה שלהם, לא הייתי צולחת את הבירוקרטיה המורכבת."

מלי מוסיפה: טובי בקשה מכתב ממוסד הלימודים (המנהל, שהתרשם כל כך מהמקצועיות והלב החם שלה, שמח להפנות אליה ילדים נוספים. כדי שגם הם יקבלו את הליווי המסור, ואת הזכויות להם הם זכאים...). פנינו לביטוח לאומי עם כל החומר. טובי ידעה להמליץ לנו לבקש שלא תהיה ועדה, ואכן היא לא התקיימה. תוך כמה שבועות הזכאות אושרה!"

איך חשתם שקבלתם את הזכאות וסכום הכסף הגיע לחשבונכם?

"הו! שמחנו כל כך", אומרת **חיה**, "אם עד אז היה עלינו לבדוק בכל תקופה, האם אנו עדיין זכאים לקלינאית תקשורת מהקופה או שכבר הסתיימה הזכאות? האם מאפשרים לו טיפולי הידחורתפיה קבועים, או שזה 'מחוץ לסל'...? מאז שקבלנו את הכסף- הילד מקבל טיפולים פרטיים ויכול להתקדם בצורה מיטבית. פתאום יש לנו את כל האפשרויות לעזור לו! איזה אושר!"

אסתר אף היא מאשרת: "לפני שקבלנו את הכסף היינו בחובות, בעקבות הכספים הרבים שהוצאנו על טיפולי הילדים. ובנוסף, להזכיר, בעלי לא עבד בגלל שהיה צריך לשמור על הילדה בבית... בזכות הכסף שקבלנו מביטוח לאומי התחלנו לחיות! הילדים שהיו צריכים לקבל את הטיפולים ההכרחיים שלהם- קבלו אותם בצורה סדירה. מהרגע שהגיע הכסף- החיים שלנו נהיו יותר קלים, ויכולנו לחשוב על עוד דברים קטנים שנמנעו מאיתנו עד כה."

מלי מחייכת ומוסיפה: "זה היה מדהים, פתאום נכנסו לחשבון הבנק שלנו 000,30 ש"ח!! חשנו רווחה ושמחה ענקיים!"

יגריין משתפת: "חשנו מצוין! כעת אני מרגישה שיש לי כסף לטפל ברחלי, ולא צריכה לחשוב כמה פעמים על כל טיפול נוסף. אני יכולה להשקיע בה הרבה יותר."

ואיך בא לידי ביטוי הליווי בהמשך הדרך?

מלי ממחרת לשתף: "אף פעם לא חשתי אי נוחות לשתף ולהמשיך להתייעץ עם צוות 'אפשרי'. ככה זה כשנותנים תחושה של מסירות ומשפחתיות! בתחילה, פנתה אלינו העוסי"ת בקופת החולים, והציעה לי ליווי. אני, שהייתי עדיין בהכחשה לא רציתי ממנה שום ליווי. גם לא הייתי מעוניינת שהפרטים האישיים שלי יוצגו באופן מידי לכל מזכירה בקופת החולים. טובי נתנה לי את

ידוע כי לייסורים הבאים לאדם יש "מינון"
- מתי הם מתחילים ומתי מסתיימים, מתוך כך
נגזרות מספר הנחות:

לכל אדם יש הפוטנציאל השיקומי הייחודי לו -

הסתכלות זו מפחיתה את המשמעות הניתנת לסטטיסטיקה
בתהליך של ניבוי להישגים בעתיד.

חב העולם הטיפולי כיום נשען על מחקרים והוכחות
טיפוליות (evidence based), מתוך כך נקבעות
השקפות טיפוליות. לדוגמא: מתוך סטטיסטיקה על
התפתחות ילדים עם CP נבנו עקומות ניבוי, אשר
מצביעות על ניבוי של חומרת הפגיעה העתידית לפי מצבו
של התינוק בגיל שנתיים. (אם דרגת חומרתו של התינוק
היא GMFCS V בגיל שנתיים רוב סיכויי להגיע למצב
החמור ביותר בו אדם מרותק לכסא גלגלים וסיעודי לחלוטין)
עקומה זו מהווה כוח גבי לפיזיותרפיסטים רבים להתחיל
ללמד תינוק בן שנתיים לנסוע בכסא ממונע או להיות מרותק
לכסא מותאם. אך כיון שהסטטיסטיקה מדברת על כשמונים
אחוז או פחות שזו סטטיסטיקה אחוז מאד גבוה - נשכחת
העובדה שיש עוד כעשרים אחוז או יותר שמצבם לא יהיה
כזה ושני מקרים מחוץ לסטטיסטיקה, שלי אישית נתנו רוח
גבית להאמין ללא לאות:

1.

א. נולד עם אפגר 0, עבר החייאה וטופל ביחידה לטיפול
נמרץ עשרה ימים - ימים של תפילות וברכות צדיקים.
בשחרורו קיבלו הוריו מידע שחור משחור על עתידו הצפוי,
עד כי אמו התבטאה - "חוץ מאשר לזרוק אותו לפח אמרו
לנו הכל".

אמו ואביו נקטו בהנחה מספר 2:

* תפקיד המטפל הוא להשתדל בכל היכולות העומדות
לרשותו לעזור ולשקם.

* התוצאה הסופית שנקבעה ע"פ הבורא אינה ידועה
למטפל.

לאחר שנה וחצי של עבודה על רכישת שליטה על הראש
והמשך עבודה יומיומית בגישת SPA ובכל השיטות שהיו
מוכחות לפני כעשרים וחמש שנים, א. התחיל בהליכה מדדה

כפיזיותרפיסטית בעלת 43 שנות ותק שמקבלת המון
תינוקות בשנתם הראשונה לטיפול וליווי, אני פוגשת בהורים
חסרי אונים, הרופאים והמטפלים צפו להם עתיד שחור
משחור, והם ממש שבורים, אנה הם באים? מגיעים אלי
תינוקות בעלי לקויות קשות ומורכבות, תינוקות בעלי עיכובים
התפתחותיים, ילדים עם תסמונות נדירות וכאלו עם פנים
דיסמורפיים, ההתמודדות ארוכה וכואבת, הדרך נראית
ארוכה וקשה, מעבר לטיפול הפיזי היומיומי וההתמודדות
עם משימות חדשות לבקרים, יש גם את הקושי הרגשי של
לשאת בעול עם הילד, להזדהות עימו ולשדר לו כי אנו חשים
את קשייו ומאמינים ביכולותיו ובעיקר לשדר לו אמפטיה.

אם ההורים שהזכרתי בתחילת דברי ייקחו לתשומת ליבם
את עקרונות גישת SPA הבונים מטפל או הורה אמפטי
ויעיל- אני בטוחה שיקבלו חיזוק וימשיכו לקדם את בתם
בנחישות ובאהבה.

נושא האמפטיה בגישת SPA מתמקד באמונה אמן ואימון.

אמונה:

אמונה כי המציאות של ליקוי או פגיעה בשלמות הגופנית או
התפקודית היא רצון אלוהי.

מתוך אמונה כי בורא עולם הוא זה המביא לעולם תינוקות
מתגרים ובידו הכלים לריפוי.

אמונה אמן ואימון

האמפטיה בגישת SPA

לה סיכוי להתפתח כאחד האדם, האמא נקרעת
בין הרצון לקדם אותה ולהשקיע בה ובין סילוליהם
המייאשות של הרופאים.

הם הגיעו אלי חסרי אונים, פניהם נפולות ועיניהם כאובות,
בידי האם היתה תינוקת בת חודשיים וחצי, שוחררה מבי"ח
בשבוע שעבר, היא דברה ודמעה, הכאב שלה זעק, הבת
שלה נולדה עם תסמונת נדירה ביותר, הרופאים לא נותנים

בגיל שנתיים וחצי והמשיך לעבוד על היכולות המוטוריות וריפוי בעיסוק ותקשורת עד גיל 18.

כיום בגיל 27 א. קצין מצטיין בשירות קבע, ראש פרוייקט, נשוי לבחורה מדהימה ומתברך על ידינו בדור ישרים יבורך.

2.

נ. סבל מדימום מוחי לאחר הלידה ונותר מיידיית להכנסת נקז.

ביחידה להתפתחות הילד אליה הופנה "הרגיעו" את האמא: יש לך עוד ילדים, ויש לך קריירה, שימי אותו במעון והמשיכי לחיות. אמו שמעה לעצתי לקחת חופשה ללא תשלום לשנה על מנת להקדיש לילד. עבודה אינטנסיבית במהלך השנה הניבה הליכה בגיל שנה, בגיל שבע כבר לא ניכרו הבדלי הצד (למרות הממצאים הקשים ב MRI). נ. היום בגיל 22 בחרו ספורטאי, המנהל להוריו את הרכש ברשת החנויות שלהם. מאחלים לו מכאן למצוא שידוך הגון ומתאים.

אם כך, תרחמת האמונה למטפל: * הכרה בכוחות המזומנים לו, * הכרה במשמעות תפילות וברכות צדיקים המשפיעה על עבודתו, * מוטיבציה שאינה תלויה בתוצאות בלבד - יכולת לקבל ביתר הבנה כל התפתחות בשטח - כי מאתו יצא הדבר.

אמון

אמון בעצמי כהורה מטפל/ מטפל-

הכרת יכולותיו של המטפל, חזקותיו וחולשותיו ידריכו את המטפל לבחור בכלים, בגישות ובשיטות העבודה המתאימות לו.

עלינו לבנות דמות מטפל בשלה אשר אינה נבהלת מקושי או בכי. צריך ללמוד לפעול בנחישות תוך יכולת לקלוט מסרים מהמטופל ולהתייחס אליהם בצורה אובייקטיבית.

יש לבנות כישורים של:

שקיעה (בעולמו של המטופל), דהדוד (לתאר לו את תוצאות המאמץ שעושה), סינון גירויים עפ"י רלוונטיות (ממה להתעלם ובמה חשוב להתרכז), להשתמש במרחב ובניסיון החיים שלנו כמבוגרים או אנשי מקצוע.

על ההורה והמטפל להכיר בעובדה שאישיותו אינה מאוימת ע"י המטופל (אני לא אמא גרועה אם התינוק שלי לא מצליח לאכול או בוכה הרבה) ואם הוא נבנה על האמונה הרי שהוא מבין כי טיב מקצועיותו אינה נבנית רק על ההצלחה השיקומית, אלא על העמל שהשקיע.

מתוך הדוגמא של א, שבכה המון בשנים הראשונות. אמו שהיתה יועצת חינוכית, התלבטה במהלך הטיפולים האם אין בטיפול שלנו " התעללות" בא. . שכנעתי אותה כי הילד מרגיש באהבה מתוכה אנחנו עושים את העבודה. בגיל חמש א. הגיע לברית איל"ן וראה לראשונה ילדים בכיאות גלגלים ומתקשים בתנועה. ניגש לאמו ואמר לה: "אמא כמה טוב שעבדת אתי" .. נגמרו ההתלבטויות.

אמון במטופל-

תכונה זו הינה בעלת משמעות קריטית להתקדמות של בעלי לקויות מורכבות,

בבחינת "ציפיות המגשימות את עצמן". הכרה כי המטופל מבין, גם אם אינו יכול לבטא זאת, מעוניין לבצע, גם אם אינו מצליח לבצע.

המטפל צריך להיות בעל יכולת לזהות במטופל את העוצמות והנקודות הזקוקות לשיפור.

* בחירת מטרות אמיתיות אשר הינן ריאליות מחד, משמעותיות למטופל מאידך וכאלה אשר המטפל מאמין שהינן ברורות השגה.

* שימוש ביכולות אמפטיות לזיהוי ניסיונות הביצוע של המטופל:

על המטפל לזהות את הגורמים המעכבים את ביצוע התפקוד או המטלה.

זיהוי התהליך ולא בדיקת התוצאה בלבד.

חיזוק ההשתדלות וסיוע בביצוע המטלה כדי ליצור חוויות של הצלחה.

חיזוק המוטיבציה להמשיך לשפר ולהשלים את התהליך למרות הקושי.

אחד התינוקות שעבדתי אתם תרגל כבר הליכה. לפי הקריטריונים שלי היה בעל מסוגלות ללכת, אבל לא הלך. כיון שבאחד הטיפולים זיהיתי אצל האבא "לחץ" מטורף אשר שידר לילד את החרדה שלו שהילד לא ילך, דרשתי מההורים ליצור הפסקה של טיפולים, לא להסתכל על הילד מתוך משקפיים בוחנות - האם הולך או לא, להרבות בחיבוקים ומילים מחבקות, ולא להזכיר את המילה ללכת או הליכה. לאחר שבועיים הילד התחיל ללכת עצמאית. מצד אחד צריך לתת אמון מצד שני להוריד את שידור החרדות שמא לא יצליח.

זוג הורים צעיר הגיע עם תינוק בן שנה עם ביצועים מועטים מאד, חוסר תנועה מאורגנת של העיניים קושי בשליטה על הראש. ההורים גם האמינו לאנשי הרפואה שאמרו כי לילד שלהם יש פיגור. לכן לא דיברו אליו הרבה ולא שיחקו אתו כפי שמפתחים תינוקות. בעיני הילד ותגובותיו זיהיתי כי חבייה הבנה טובה. ביקשתי מהוריו "לשחק" שבוע כאילו

הילד גאון ולפרש כל פעולה שלו כמשהו מיוחד.

אימון

עבודה בגישות טיפוליות, הכללות הכנה ובנייה של מרכיבי תנועה וארגון מערכות חושיות.

תרגול וביצוע בתוך משימה - בתוך תפקוד.

ניצול הידע בכל תחומי הטיפול.

תרגול מספיק של משימה עד לביסוסה.

האימון יתבצע ע"פ צרכי הילד בשילוב עם הורה/ מטפל.

בשאיפה להביא את המטופל ליכולת לבצע את הפעילות באופן עצמאי ובאחריותו האישית (לדג': החזקת ראש ללא "זריקה" לאחור, או ישיבה בתמיכה עצמית).

שימוש בעקרונות אלה יעזרו למטפל להפוך את הטיפול למסע משותף להצלחה.

מלכה שמיר, PT פיזיותרפיסטית מוסמכת מס' 118300-10.

מומחית בתחום הילדים. Ba. בייעוץ חינוכי M.Sc. בריפוי בעיסוק

טיפול, הדרכה, יעוץ לצוות חינוכי ושיקומי, סדנאות.

חיפה, הנסקה 36.

טל: 04-8246437, פקס: 04-8253437. טלפון נייד: 050-5210486.

מייל: shamiroffice@012.net.il

"תפארת בנים"

רשמים מביקור
מפעלים ב'חיידר'
ייחודי ומיוחד

א. איתן

עולם

תפארת

מלא ועצמאי בחיי הקהילה שלו. לפעמים זה מתבטא בהכנה לתפילות שבת ותפילות המועדים, ולעיתים בחידוד מנהגים והליכות כדי שיליח להתמזג בקהילה שלו, עד שבבית הכנסת לא יבחינו כלל, כי אולי אין הוא ילד ככל הילדים...

רבים מילדי הת"ת משתלבים בת"ת הקהילתי שלהם-בחינוך הרגיל. כך הילדים נשארים בסביבה הטבעית שלהם, תוך ליווי עקבי ותמיכה של צוות "תפארת בנים", ונהנים משילוב תועלתי ומהנה. תוכניות השילוב נעשות בהדרגה וכוללות הבנייה מקצועית רב מערכתית. הליווי יתיחס מחד, לשיחות הדרכה וסיוע לצוות הת"ת הרגיל, ומאידך, לשיחות של תיווך ועיבוד רגשי לתלמידים המשתלבים. התלמידים משתלבים במגוון ת"ת התואמים להם, לדוגמה: ת"ת כלל חסידי, ת"ת קארלין, ת"ת תולדות אהרן, ת"ת ויז'ניץ, ת"ת "מאור חיים", ת"ת "עץ חיים" וכדו'.

נקישה על דלת חדר המנהל. ילד חמוד כבן 8 עומד על המפתן, "המנהל, היום הצלחתי לענות תשובה טובה לרבה בשיעור חומש" זורח הילדון, "אווו! אז מגיע לך לבחור פרס מקופסת ההפתעות" וכבר הוא בוחר את הממתק שימתיק לו את היום, ואולי את השבוע. אלו הם סיפורים קטנים על חיידר גדול שמהווה קרקע פוריה ודשנה לניצנים רבים שיצמחו לאילן רב פארות!

לפרטים וליצירת קשר: 02-5002172

עצמית ובבטחון, משפטים שעזרו לו להשיג את ההישגים: 'כשנהיה קשה יותר-סימן שמתקרבים', 'מנסים- מנסים- ובסוף מצליחים', 'טעיית- לא נורא, מטעויות לומדים!', 'לכל בעיה יש פתרון, ואפילו שניים'... ועוד ועוד. אני מקשיב ומתפעל. איזו הבנה! איזו חכמת חיים ואילו כוחות נפש! עם כוחות אלו יצאו הילדים לחיים האמיתיים, ובס"ד יצמחו ויצליחו.

18 השבוע- להפיק מכל

בשקט אני פותח צורה לכיתה הבאה, מנסה לא להפריע לניגון הגמרא. האוירה בכיתה רצינית ועיונית. מצח מתכווץ, אצבע מתנופפת, שקידה אמיתית והתלהבות טהורה. תלמיד שואל שאלה, אך המלמד לא סתם יענה לו תשובה, אלא יפתח את חשיבתו למצוא את התשובה בכוחות עצמו ע"פ לשון הגמרא. ואח"כ יתעמקו התלמידים במושגי הגמרא, יקישו מנגמרא זו לגמרא אחרת וירכשו כלים להבנה חדה של מבנה הגמרא, כדי שלימודם יביאם ללימוד עצמאי יעיל בהמשך הדרך.

כי אין הלמידה בת"ת למידה גרידא. זו למידה שתכין את התלמידים לחיי המעשה. כשתלמיד ישמע מושג מהגמרא, הוא יבין את משמעותו הרחבה ואת שימושו בשפת היומיום. כשתלמיד יתקל בגמרא אחרת, ידע איך לגשת לגמרא ויפיק מהלימוד העצמאי.

וכך בכל תחום. מטרות המרכזית של הת"ת היא להביא את הילד לשילוב

חוזה רגש יותר חזק, יותר מורכב לו להתאפק, לדחות, להתגמש, לעצור, מה שנקרא בעגה המקצועית 'קושי ראשוני ביוסות רגשי'. גב' מ' דרבקין, יועצת חינוכית בכירה בת"ת, מדגישה: "קשיי היוסות הראשוניים, הם מעבר לקשיים הרגשיים המשניים שהילד חווה. הילד פוגש את ה"עולם" עם פחות הצלחות, פחות תחושה של שו"ן, והעולם מפרש את תפקודו בכלים הפשוטים שלו: 'אתה לא מצליח-לא אכפת לך', 'אתה לא משקיע- עצלן', 'אתה צועק- תקפץ', והילד חווה פעם אחר פעם פגיעה ישירה בערך העצמי שלו. התמודדות רגשית זו משותפת, לצעירנו, לרוב ילדי החמד בת"ת.

לפיכך, עומד תחום זה בראש מעיניו של הצוות החינוכי בתלמוד התורה. יש בידי אנשי הצוות ארסנל כלים רב ומגוון שמסייע לילדים לזהות בעצמם כוחות חזקים, להתמודד עם התסכול, ואף למצוא דרכים יעילות לפתרון. לתלמוד התורה משנה סדורה בגישה פסיכו- חינוכית, המלווה את העבודה הטיפולית ביומיום ומצמיחה בילדים כוחות של אחריות אישית, חוסן נפשי ורווחה רגשית. העבודה הקבוצתית מתוגברת בטיפולים אישיים בתרפיה, CBT, ועוד, וכן בהדרכת הורים עקבית ועבודה משותפת עם הבית.

אני מציץ לעבר הכיתה הסמוכה. התלמידים מסכמים עבודה שנתית בקבוצה טיפולית. הנושא עליו תרגלו, איך לא, הינו 'בניית ערך עצמי'. הילדים המרוצים מציניים תחומים בהם התחזקו השנה. כל אחד מהם מפרט, במודעות

לא התפלל ולא השתלב. האב סיפר לי בכאב איך ליבו נחמץ כאשר הוא רואה את החברים של בנו מתפללים בבית הכנסת הקהילתי, ומדפדים בסידור כבקיאים ורגילים, ואילו בנו עסוק ב"פעקאלע" שלו... אפילו אחיו בן ה-3 כבר יושב בשולחן השבת וקורא את האותיות והניקוד ברהיטות... זוהי חויה מציפה ולא פשוטה שחוה כל הורה המודד את התפתחותו של בנו ביחס לאחרים, אך כאן, בת"ת, אני מנסה לראות את הילד האמיתי. אותו בעצמו! "לא סתם", מתחייך הרב גולד, "מכנים אותי 'צייד הכשרונות'. אני מאמין ובטוח כי לכל ילד יש את הכוחות המיוחדים שלו, ובעז"ה יצליח להוציאם לאור! אני לא מוכן לראות דו"חות קודמים על הילד שטרם התרשמותי האישית ממנו... וגם הילד ההוא שהגיע אלינו עם התמודדויות רגשיות ולימודיות מורכבות, יצא בס"ד מתלמוד התורה שלנו למסגרת רגילה כשהוא יודע לענות תשובות מתוך הרש"י בבהירות ובהבנה! נופת צופים".

ובשקט מוסיף לי - "ואיזה ציורים מופלאים השאיר לנו למזכרת... כשרון הציור היה כח ייחודי שלו, ואנו רק עזרנו לו להוציאו אל הפועל ולהשתמש במתנה המיוחדת שתלווה ביומיו".

"החכמה בחינוך היא לתפור לילד את המסגרת המתאימה לו, ולא להתאים אותו אליה"- יהיה ילד שיוגש עבורו מחשב כדי לאפשר לו ערוץ כתיבה נוסף, ואחר יעבוד יותר על למידה פונקציונלית. אחד יקבל תוספת של ריפוי בדיבור, ואחר דוקא D.I.R.

הערך אינו

ילד שיש לו קושי בלמידה, פעמים רבות מאופיין גם בקושי כללי של ויסות וניהול. הוא

המסגרת תואמת לאוכלוסייה, מטפחת את גאווות ההשתייכות ומאפשרת לילד לגייס שיתוף פעולה ופניות ללמידה. מתוך המומחיות והנסיון שלנו למדנו להתאים מתודות לימודיות לייחודיותה של הקהילה. וכלל שההתערבות היא מוקדמת אנו מצליחים, בס"ד, להעניק לילד קרש קפיצה שיוזיק אותו חזרה לדרך המלך!"

צוות "תפארת בנים" מורכב משורה של אנשי מקצוע מנוסים ומובילים בתחום. עובדים סוציאליים, פסיכולוגים, יועצים חינוכיים ולימודיים, מטפלים רגשיים ומטפלים פרא רפואיים. המלמדים והמורות המתקנות הינם בעלי תעודות הכשרה מקצועיות וביחד מובילים כל תלמיד ברגישות ובאליפות עד להגשמת הפוטנציאל האישי.

אנחנו עושים כחוק!

"כל ילד שמגיע- מביא עימו התמודדות שונה, והילד המגיע מהחיידר הרגיל חש כי הגיע לגן עדן! פה יש לו את ה"פינה" שלו, המילה שלו בעלת ערך, הרצונות שלו חשובים, אנשי הצוות קשובים אליו ומנסים לעזור - ומעל הכל, מאמינים שהוא שווה! שהוא יכול! ושהוא עוד יגיע רחוק....!" והוא אכן מגיע.

ישנם ילדים שהגיעו לת"ת רק בגיל בוגר, מכיון שהבליגו והתמודדו עם סבלם בשקט, וזמן רב ארך עד שהבחינו בקשיהם. וכאן בת"ת- רגע לפני שהפרח נובל, הצוות מחזיר אליו חיוך בוטח, מרעיף טללי חום ואמונה, והנה, נפתחים עלי הכותרת בביישנות, אך בהתמדה! הכיתה מותאמת אליו, חבריו מכילים אותו, הצוות מתווך לו, מקדם ומזניק אותו, והנה- הוא שווה בין שווים! המנהל, בוחר לשותף אותי במקרה אחד מני רבים: "הגיע אלי הורה לילד שלא הצליח לקרוא,

"מה קורה נפתולי זיסער? איך אתה מרגיש היום?" ניגש רבה גולד המנהל החינוכי לנפתולי מכיתת הצעירים, כשהוא טופח בחיבה על שכמו. נפתולי מחזיר חיוך ואץ רץ להמשיך במשחק החצר. מבטו המרוצה מספר על עוד חיות של הצלחה והתקדמות שחוה, כי לאט לאט הוא מתחיל להאמין - כן, אני מסוגל!

נפתולי ועוד כ-70 ילדים יקרים לומדים בחיידר "תפארת בנים"- תלמוד תורה לילדים לקויי למידה. תלמוד תורה חסידי אותנטי, אפוף בחמימות יהודית שורשית. בראשו עומד הרב חיים פרקל שליט"א מייסד עמותת "עלי שיח" ו"מגן אברהם", על כל שלוחותיו.

זכיתי להצטרף לסיור מקיף בחיידר המיוחד יחד עם צוות מפקחים, קבלתי מושגים על חינוך מקצועי טהור וייחודי, על השקעה וטיפוח של כל פרח ופרח בת"ת המקסים, ויצאתי מרוגש עד עמקי נשמותי.

יחידיו ואיגוד

תלמוד תורה "תפארת בנים" בירושלים עיה"ק מהווה פריצת דרך בתחום החינוך המיוחד. זוהי מסגרת יחידה מסוגה הנותנת מענה לילדים עם לקויות למידה מבתים דוברי אידיש, והיא מתנהלת בשפת האידיש בלבד, בכל רבדי הלמידה והטיפול. תלמוד התורה פועל מתוך אמונה כי לכל תלמיד יש שאיפה ויכולת לממש את כוחותיו, והוא יצליח דוקא כשנמצא בסביבה התואמת את התרבות שלו.

החיידר נוסד לפני שנים ככיתה בת"ת "לימודי ה'", שהינו מוסד ותיק ומנוסה בתחום החינוך מיוחד. בהמשך, התפתח כמסגרת נפרדת, הן בשל המנטליות הייחודית והן בשל ההווי החינוכי. תלמידיו הינם תושבי ירושלים ברובם, אך גם מתקבצים מערים שונות בארץ: קרית ספר, בני ברק, ביתר, בית שמש, ואפילו מאשדוד ומאלעד. והכל בזכות שמו הטוב והמקצועיות שלו.

גב' ט' הירשמן, יועצת פדגוגית מומחית ומפתחת תוכניות למידה, הוגה ומייסדת את חלום "התלמוד תורה הייחודי באידיש" מתארת את תלמוד התורה כ"בית השני של התלמידים": "אין ספק, בת"ת "תפארת בנים" כל התלמידים מרגישים בבית.

התקדמות מוטורית, התפתחות מטאורית

זה קרה חודש לאחר שחגגנו לחיים יומולדת של גיל ארבע. ארבע שנים במהלכם מצאנו את עצמנו מתרוצצים בין מומחה למשנהו, מקבלים אבחונים ודיאגנוזות מכל המי ומי... אך, אפס, חיים שלנו עדיין לא הולך. חוסר האונים שלנו זועק לשמים, שפכנו כספים על ימין ועל שמאל ואנחנו תוהים לעצמנו, אולי זה כבר לא יצליח?! אולי הגיע הזמן פשוט להרים ידיים?

בין החיפושים הנרחבים הגענו למש"י - מרכז שיקום ילדים, שם הסבירו לנו שאמנם ארבע שנים זהו זמן רב, אך להם יש תמיד מה להציע ומה לשפר. תמיד יש תקווה.

חיים שלנו החל בטיפול במש"י. ההתחלה היתה מייגעת. בשלב כלשהו הוחלט בצוותא על לנסות טיפול ייחודי למש"י. טיפול באמצעות חליפת חלל.

הפלא ופלא. נס. היום חיים יציב יותר ומתחיל לצעוד את פסיעותיו הראשונות ואנחנו למדנו על בשרנו שאין מקום לייאוש ובכל ילד גלום פוטנציאל להתקדמות והצלחה. מקרים אלו ודומיהם מתרחשים במש"י מידי שבוע.

למש"י ארגו כלים המעניק לילדים את היכולת להתקדם בהליכה, יציבה נכונה, שיווי משקל ומגוון פעולות המסייעות לילד ליהנות מעצמאות טובה יותר.

ארגו הכלים כולל שיטות טיפול מגוונות ויעילות, ביניהן: מדק, בובט, למידה מוטורית, חדר כושר, גישה פטו, אינטגרציה סנסורית, טרה טוגס, שיטות חזק ועוד. כל השיטות נבדקות ורק לאחר שהצוותים המקצועיים נוכחים לגלות שהיא אכן יעילה היא

הופכת לחלק ממארג הטיפולים מש"י. במש"י מונהגת ביקורת עצמית מתמדת. הצוות בוחן את עצמו מעת לעת באמצעות מבדקים מדידים ומהימנים (evidence base) מתוך קביעה מקצועית לפיה התקדמות דורשת הוכחות.

ארגו הכלים מותאם לכל ילד לפי מצבו ההתפתחותי האישי.

*

שיטת THERA SUIT - חליפת החלל - הייחודית למש"י, פותחה על ידי חוקרים ממזרח אירופה וגרמניה בעקבות תופעות שחוו אסטרונאוטים ששבו לכדור הארץ. עם נחיתתם הם החלו חשים חולשה כללית והתקשו לעבוד כנגד כח הכובד. הם בעצם "שכחו" את תבניות התנועה המתאימות.

החוקרים פיתחו חליפה מיוחדת שתבנה שוב את מערכת השרירים ותוסיף את התחושה העמוקה החסרה. היא תסייע להם לקלוט מחדש את הגירויים כך יצליחו להגיע לכח שרירים תואם ולתנועות תקינות.

מכיוון שילדים לקויי תנועה על רקע נירולוגי מאופיינים בכח שרירים ירוד ובקושי להתגבר על כח הכובד, הבעיה שלהם זהה, וכך, 'הושאלה' השיטה לעולם שיקום הילדים עם קשיים מוטוריים.

החליפה כוללת אפודה, מכנסיים קצרים, מגני ברכיים ונעליים מותאמות. מרכיבים אלו מחוברים זה לזה ע"י מיתרי גומי הניתנים להתאמה בעזרת ויסות מתח הגומיה והתנגדות לתנועה.

החליפה תורמת לחיזוק השרירים על ידי עבודה נגד התנגדות ויוצרת באופן

הזה קלט תחושת חזק. בנוסף, היא מסייעת לייצוב התנוחה ובכך נוצר שיפור עצום בתפקוד.

אתם, המעוניינים לחוש במעט את אופן פעולת החליפה, נסו לדמיין את עצמכם אוחזים במשקולת המושכת את היד לכוון הרצפה ואתם מנסים להשאיר את היד למעלה. זוהי תחושה המזכירה את פעולת החליפה.

כדי להבין מהי תוכנית אינטנסיבית לה זוכים ילדי מש"י, המשיכו להפליג על כנפי הדמיון ונסו לדמיין מדריך כושר צמוד המתאים לכם תוכנית חזק, עיצוב, אירובי, יציבה ושיווי משקל 4 פעמים בשבוע למספר שעות ולא מרפה - חשתם במשהו מתוכנית השיקום של מש"י.

איך מתאימים במש"י את חליפת החלל לילדכם?

במרכז המתמחה בתוכנית זו מתבצעת תחילה הערכה מדוקדקת של הילד, הכוללת תצפית מעמיקה על יכולותיו וקשייו המוטוריים של הילד, ניתוח הליכה מתקדם, בדיקת כח שרירים, ניתוח של היציבה ויכולות שיווי משקל ובדיקה כללית של רמת ההתאמה של הילד לתוכנית ושל התוכנית לילד.

מטרות הטיפול נקבעות בשיתוף הצוות, ההורים והילד. תוכנית טיפול נבנית לפי רמת התפקוד של הילד שכן

תמיד יש מקום לשיפור יכולותיו. לילד אחד נבנית תוכנית שתסייע לשיפור שליטת הראש כדי שיוכלו להאכילו ביתר קלות וילד אחר תיבנה תוכנית הכוללת הליכת חמישים מטרים בקצב מתאים. אין תוכנית דומה לרעותה, לכל ילד תוכנית אינדיבידואלית לפי מצבו.

בתקופת התוכנית שווה הילד במרכז הטיפולים במש"י ארבע פעמים בשבוע למשך 4-6 שעות ביום ומשתתפים בה צוות מיומן של פיזיותרפיסטים, מרפאים בעיסוק וקלינאיות תקשורת.

התוכנית אמורה לתת מענה הולם ומקיף למגבלה המוטורית של הילד.

מרכז השיקום מש"י בירושלים הוא היחיד במזרח התיכון בו פיזיותרפיסטים לומדים ומוסמכים לטפל בשיטה זו. לאחר שנים רבות של ניסיון, בהן טופלו ילדים רבים בשיטה זו, ניתן לקבוע כי חליפת החלל היא פריצת דרך משמעותית המהווה קידום אדיר לילדים ופתרון ייחודי לקשיים המוטוריים מהם הם סובלים.

חיים כמו עוד מאות ילדים במש"י מצליחים להתקדם בדרך שלהם, ממצים את הפוטנציאל הגלום בהם וממשיכים להתמודד מול כל אבן נגף.

מיומנה

של ילדה מוגבלת

שלום לכולם,

רציתי לספר לכם מעט על עצמי, אז ככה, קוראים לי אסתי ואני בת 9, כבר הרבה זמן אני כותבת לעצמי יומן, והסכמתי לתת לכם להציץ עליו קצת, מקווה מאד שתיהנו וגם אם לא אולי רק תבינו אותי קצת, כדאי לכם!

אני מאד אוהבת לקרוא, אני קוראת המון ספרים על סיפורים של ילדים שמתמודדים, ניסיתי כמה פעמים לכתוב לחיים ולדר מכתב אבל בינתיים עד שהוא יפרסם את הסיפור שלי, החלטתי להביא אותו לכם.

אני גם מאד אוהבת ללמוד עוד שפות, לשמוע מוזיקה ולצייר וגם לשוחח עם מבוגרים ממני, כשאני מדברת עם מבוגרים בטלפון הם בטוחים שאני כבר בחורה אמא אומרת שיש לי שפה עשירה בזכות הקריאה שלי....

אני ילדה רגילה אבל, קצת שונה, יש לי סי. פי, אמא הסבירה לי שכשנולדתי הייתי פגית פצפונת ובגלל זה אני כעת ילדת סי.פי.

הרגליים שלי לא כל כך מתפקדות כרגיל, וגם קצת קשה לי עם הידיים, התחלתי ללכת בגיל שנתיים וחצי בעזרת הליכון ומגיל 4 רק עם סדים.

למדתי בגן שיקומי ושם ניסו לקדם אותי,

נכנסתי לבית ספר רגיל בשכונה ולכתי א' עוד הבאתי הליכון בשביל שיעזור לי ללכת בחצר בהפסקות, אני הולכת לא ממש רגיל, פעם הייתי הולכת רק על קצות האצבעות והיו ילדות שצחקו, כשהגעתי עם הליכון לבי"ס הבנות חשבו שזה משחק ורצו לשחק עם זה ואמרתיו להן שזה לא משחק וזה עולה יותר מאלף שקל וחבל שזה ייהרס.

חוצמזה אני די רגילה, מה שמאד מפריע לי שיש לי סייעת צמודה, אופףףף, אני מרגישה שהיא שומרת עלי כמו תינוקת ולא נותנת לי לעשות מה שבא לי, אמא מאד מעריכה את הסייעת והיא אומרת שהיא מקסימה, אבל לי זה מפריע שאני לא כמו כולן בכיתה, לפני קצת זמן אמא שאלה אותי אם הייתי רוצה ללכת לבית ספר אחר ששם לכל הילדות יש סדים וכך לא תהיה לי סייעת, בהתחלה התלהבתי מאד אבל אחר כך כשקצת חשבתי על זה החלטתי שלא כדאי, כי הכיתה שם תהיה קטנה ולא יהיו לי מספיק חברות מהשכונה אז החלטתי שעדיף להשאר בכיתה ענקית עם המון חברות רגילות.

הסייעת שלי נמצאת במשך שעות הלימודים מחוץ לכיתה, לפעמים היא בספריה או במזכירות והמורה קוראת לה באמצע כשיש צורך, למשל אתמול, היו צריכים לכתוב במחברת ירושלים עמוד וחצי וזה המון בשבילי, אז כשהתעייפתי היא נכנסה והמשיכה לכתוב לי, או כשצריך לגזור המון צורות קשות היא ממשיכה לי את העבודה, בטח אתם חושבים שכיף לי ואני נהנית, אז אני אגלה לכם סוד, שזה גורם לחברות לקנאות בי, הן הרבה פעמים אומרות שגם הן רצות להיות כמו נסיכות שיש להן משרתת ועושים להן את העבודה... הן לא מבינות שלי עדיף להיות רגילה בלי הסי פי הזה ולכתוב ולכתוב ולכתוב אפילו חמש עמודים... הן גם מקנאות בי כי אני מבינה מיד כל מה שהמורה אומרת ומצליחה מאד בלימודים ובמבחנים.

יש איזו ילדה שלא כדאי להגיד ת'שם שלה, היא כל הזמן מוצאת במה להציק לי כמו למשל כשילדה אחת צעקה משהו ולא הבנתי בדיוק למה התכוונה, אז היא אמרה לי 'הא, לא ידעתי שיש לך גם בעיות שמיעה', לא עניתי לה כלום, אבל עמוק בלב נעלבתי מאד, מה היא חושבת שילדה עם סי פי לא חכמה???

אני לפעמים מרגישה שונה וזה עצוב לי, למשל כשהיתה לנו תכנית במקום קצת יותר רחוק מהבית, כל הילדות חזרו הביתה ולי המנהלת הזמינה מונית וחזרתי עם הסייעת, לחברות עשיתי הצגה שזה כיף לי אבל כשחזרתי הביתה התחלתי לבכות ושוב הרגשתי אחרת מכולן, לפני שבוע היה לנו טיול שנתי, אני השתתפתי והסייעת עזרה לי ללכת, הרגשתי שהיא רודפת אחרי כמו כלבלב ולא נותנת לי לעשות מה שמתחשק לי, יצא לי קצת הטעם...

ואם אתם רוצים לדעת מה קורה בהפסקה, אז כבר אספר לכם: ניסיתי המון פעמים להתאמן על קפיצה בחבל אבל לא הצלחתי, גומי- אותו דבר, אבל לשחק בכדור אני כן יודעת, אבל הבעיה מתחילה במשחק שבויים, כשאומרים 'עמדי' אסור לזוז, אבל אני לא מצליחה לעמוד נורמלי על המקום, כל פעם יש לי בעיה אחרת, יש פעמים שאני עפה קדימה או אחורה או לצד, כמו גייזר שמתפרץ בלי שום סיבה, פשוט כי אני קצת לא יציבה... אז חברות שלי צועקות לי שאי אפשר לשחק איתי כי אני זהה כל הזמן, בגלל זה אני לא משחקת כלום, אין לי שום חברה טובה, כי מ מה אתם חושבים אני לא כזו עליזה וצחקנית, אני חצי שקטה, אז בהפסקה אני 'קולצת' או מקשקשת, אולי יוצאת לחצר או מטיילת בפרוזדור, לא מתעניינת מידי הרבה בכולן, אבל ברוך השם יש לי כמה חברות רגישות ומסורות שמבינות את הקושי שלי ומנסות לעזור לי כשאני זקוקה לעזרה, אז לא הכל כל כך עצוב, ה' שולח לי המון מתנות בדרך וגם אם לפעמים עצוב לי אני יודעת שמחר יהיה יותר שמח...

אז בנתיים עד כאן,

ואם אתם רואים אותי לפעמים או כאלו שנראות כמוני, תדעו לכם שאני ילדה ממש רגילה עם תחביבים ולב שמבין ואוהב ומרגיש כמו כ-ו-ל-ם

אסתי

ימי הקלה • סוזי

גב' סוזי מארחת ילדים בעלי לקויות למשך ימים או יותר במסגרת פרויקט הקלה.

פנינו לקבל ממנה מעט יותר מידע על הפרויקט ועל התפקיד אותו היא לקחה על עצמה.

ובכן, סוזי, בואי נתחיל מהתחלה, מהי תכנית הקלה?

סוזי מסבירה בנמרצות כהרגלה: את פרויקט הקלה הקים ארגון עזר מציון, מדובר על פרויקט המיועד להורים לילדים בעלי לקויות שמעוניינים לצאת לחופשה מפעם לפעם ולהשאיר את ילדם המוגבל במקום מתאים עבורו, עזר מציון מאשר 15 ימים בשנה בהם יכול ההורה לבחור להשאיר את הילד במקום אחר כשהתשלום מועבר דרך עזר מציון.

ועבור מי היא מיועדת?

התכנית מיועדת להורים שמעוניינים לצאת לחופש וקשה להם לקחת את הילד המוגבל עימם או כאלו שמחנכים ילד/ נוסעים לחו"ל/ עוברים ארוע כלשהוא, אלי באים ילדים לסופשבוע ארוך- חמישי שישי שבת, או לכמה ימים באמצע השבוע, אני מקבלת אותם מההורים, שולחת אותם למחרת למסגרות ומוסדות הלימוד שלהם ומקבלת אותם באהבה עם שובם משם.

שמענו שלא כל משפחה יכולה לארח, יש צורך בקבלת רישיון לצורך כך, מה הסיבה?

"תראי, עונה לי סוזי ומחייכת, לא כל בית מתאים ולא כל משפחה מתאימה, לפני שקבלתי את הרישיון לארח ילדים הגיעו אלי הביתה ובדקו אם הדירה בטיחותית ומאובזרת, אם הבית צפוף זה לא עונה על הדרישות, העיקר, אני טוענת זה האהבה, ההכלה והלב הגדול שצריכים בשביל לתת לילדים הללו תחושה של בית ואולי יותר..."

האם מותר לשאול, במה את עוסקת באופן כללי?

"במקורי עסקתי כמורה למלאכת יד לבנים ובנות והייתי גם גננת כ 20 שנים, משיבה סוזי, כיום אני מנהלת את מועדונית פנאי-לי של עזר מציון ב7 השנים האחרונות."

וכיצד הגעת לעבודה המיוחדת הזאת?

"אוהו, זה התחיל בזה שהשתתפתי בפרויקט החממות שהפעילה הרווחה, עבדתי בפרויקט 6 שנים, הגיעו אלי ילדים שעמדו לפני הוצאה מהבתים, לימדתי אותם כישורי חיים, באהבה וחם ואווירה ביתית וזה המודל לחיים שלקחו לעצמם, עד היום יש לי אפילו קשר איתם, חלקם נשואים..." משתפת סוזי וממשיכה, כשנסגרה המועדונית מטעם

הרווחה, הציעו לי לעבוד במועדונית עזר מציון באלעד, תוך כדי עבודתי התארחתי אצל אנשים וראיתי איך הם מארחים ילדים מוגבלים, הבטחתי לעצמי שגם אצלי בבית יתארחו ילדים כאלו אבל, אצלי זה יהיה מושלם, יהיו להם מיטות מפנקות משלהם, יהיה להם את הטופ שבטופ, את הקצפת, מה יש? גם לילדים כאלה מותר לטעום קצפת! התמקדתי בלהכין להם את הבית ולתת להם תחושה שהם בני מלכים, אני חושבת שהצלחתי!"

ואיך הכנת את הבית לקראת הפרויקט הרציני? "הבית שלי עבר התאמה ואיבזור מחדש, מחייכת סוזי ומרחיבה, אפשר לומר שהוא יכול להקרא בית מלון או בית חלומות לילדים, שיניתי לכבודם את כל הבית, שיפצתי ופתחתי את המרפסת, המטבח שלי עבר שינוי וריהטתי אותו מחדש, באמצעו יש אי בו אנחנו אופים ביחד, דאגתי לכל פרט שיהיה מתאים במיוחד לנסיכים הקטנים, קניתי מיטה נפתחת ומיטת קומתיים שיהיה לי איך לארח בכיף, יש לילדים מצעים מיוחדים, מגבות ריחניות, ארונות ושידות, מגיעות אלי ילדות ומחייכות את החיוכים הרחבים ביותר ומתלהבות 'איזה כיף כאן!' השקעתי אפילו בספה יוקרתית של ד"ר גבשם אני מפנקת את הבנות הגדולות במסאז', הבית שלי הוא אמנם בית מלון עבורן אבל בית מלון בו ניתן לחגוג בלי לפחד לעלות על הספה ולשחק במשחקים."

ועל מה את שמה את הדגש?

"הכי הכי חשוב לי שיהיה להם כיף,נעים ואוהב תוך שמירה על רמת אירוח מוקפדת וגבוהה" עונה סוזי, "שירגישו בבית, שיטעמו טעם של אושר, כשהם יוצאים מפה אני רואה שהם מחייכים וטוב לי, הנקודה היא לא הרווח הכספי, חשוב לי החסד, אני נהנית מלהעניק להם, אולי בבחינת זה נהנה וזה לא חסר.

תקשיבי, זה נשמע ממש מושך, האם כל אחד יכול להגיע? "לצערי לא, קודם כל, אני מקבלת רק בנות והן אמורות להיות עם פיגור קל או בעלות תסמונת דאון או שיקומיות, לא כל אחת מתאימה, בנות בעלות אוטיזם לדוגמא לא מגיעות אלי."

אנחנו של מתחילים לקלות

הקלה להורים • מלון לילדים

אם גם אתם רוצים להכיר בית חלומות שכזה ולהתרשם ממה שמוצע בו- אתם מוזמנים לקבל הצצה לבית שכזה אותו מנהלת באהבה ובחום גב' סוזי בלין.

ראיתם פעם בית מלון מיוחד לילדים? בית חלומות שכל ילד היה מאושר לגור בו? ביקרתם פעם בממלכה קסומה בה חיים בקצב אחר, רגוע ומחויך?

טיפים

לשנה מאושרת

3.

הכנה מסייעת להבנה

תמיד בפתיחת שנה חדשה המביאה עימה שינויים וחידושים לילד, בוודאי אתם כהורים בטוחים שהוא סובל מחששות רבים או קשיים רגשיים, אולי הוא פוחד מכישלון או נרתע מהחברה, אך חשוב שתדעו כי הילד עסוק קודם כל בעניינים טכניים, כשהמידע הטכני יהיה ברור לו זה יקל על ההתחלה שלו, לכן, הכינו את הילד לשנה החדשה מבחינה טכנית - דברו איתו על שעת הקימה, מתי מגיעה ההסעה ובאיזה צבע הסנדר, באיזו קומה נמצאת הכיתה, היכן ישב ומתי ההפסקה, איזה ממרח יהיה לו על הסנדוויץ אצל ילדים בעלי הבנה נמוכה כדאי מאד לבצע הדגמה של הסיטואציות על ידי בובות קטנות של פליימוביל או לגו בכדי שיוכל לראות את הכל מלמעלה כך יוכל לחיות ולהבין את מה שאמור להיות, השתדלו לרדת לכל הפרטים, לכם הם אולי נראים קטנים אך עבור ילדכם הם גדולים וחשובים ביותר!

4.

מחמאה כנה את השנה בונה

בתחילת השנה חשוב לבנות את האמון והאווירה הטובה ביניכם לבין הצוות במוסד הלימוד של ילדכם, הרבו במחמאות ומילים טובות, אל תתנו להם לחוש שאתם מעליהם, התלהבו מכל מחווה שנעשתה על ידי הצוות עבור ילדכם, זכרו אף את המלווה שלו בהסעה, מילה טובה תגרום להם להמשיך להשקיע בילד, בהמשך תוכלו לצ'פר אותם במתנות ודברים שמביעים את ההערכה.

אז, קבלו איחוליו לשנה מקסימה, מלאה הצלחות וגדושה בחיכים!

מאחלים צוות אפשרי

כולנו רוצים להצליח השנה, לילדים שלכם בודאי חשוב לשגשג השנה ולהגיע להישגים, כמה טיפים מבית אפשרי יסייעו לכולכם להתחיל את השנה ברגל ימין ובעז"ה להמשיך אותה כך!

1.

טיפ ראשון- תפילה שגורה על הלשון

כהורים חשוב תמיד לבקש ולהתפלל על הילדים, במילים הכי פשוטות לדבר עם אבינו הכל יכול, הוא הרי אבא שלהם, אתם אלו שמגדלים את ילדיו, גם על דברים שנראים שוליים תוכלו תמיד לבקש, על חיוך ושמחה, על מציאת חברים, על לילה טוב ובוקר רגוע, חשוב אף לשתף את הילדים ולספר להם כי אתם זוכרים להתפלל עליהם ואפילו לצרף אותם לתפילה, זה יעניק להם בטחון ויוסיף אמונה.

2.

התאימו ציוד לכל ייעוד

הקדישו מחשבה על הכנת הציוד של הילד לפני תחילת הלימודים בצורה מותאמת ביותר, השתדלו שגודל התיק יתאים לילד ולמה שייכנס לתוכו, דאגו לילקוט בעל תאים רבים שיסיפיקו לכל הציוד שאמור להיכנס, בדקו שיש לחגמא תא לטיש, תא מיוחד למכשירי כתיבה, דאגו שהסנדוויץ יהיה בתא נפרד מבקבוק המים שלא יירטב ממנו וכן על זו הדרך, כדאי להצטייד בתיק מיוחד לימים מיוחדים או קצרים. לילדים שלנו חשוב גם שהתיק יהיה יפה ונעים לנשיאה, זכרו לרכוש ילקוט בעל תחתית יציבה שתמנע אי סדר והילד לא יצטרך לחטט בו זמן ארוך על מנת למצוא את מבוקשו- דבר זה עלול להפריע לו את רצף מהלך השיעור, כמו כן- הביגוד אמור להיות נח, לא לוחץ וללא תוויות שמציקות, נעליים נוחות לנעילה ושהילד יוכל לנעול אותם לבד בלי לבקש את עזרת המורה, דאגו לציוד שיהיה נח לשימוש עצמאי של הילד על מנת שלא יזדקק יותר מידי לעזרת הצוות.

ומה את עושה עם הילדים? "המון דברים..." דבר ראשון, לפני שהילדה מגיעה אני שואלת מה היא אוהבת לאכול, מכינה לה מראש בשביל שאהיה פנויה עבורה, ובמשך היום אנחנו מכיפות ביחד, יש סדנאות אפיה, פלסטלינות, יצירות משוקולד, לפעמים יש בריכה בחצר, עבודות יצירה (אני הרי מורה למלאכה בדימוס), על הדרך אני מקנה לבנות כישורי חיים, בסיס לניקיון ואסטיקה, יש לנו מטבח טיפולי, המון בובות, משחקים מיוחדים המותאמים לגיל ולגודל, משחקי השחלות, דיסקיות, והמון חום ואהבה, חשוב לי שיקבלו ארוחות חמות, בריאות ומדינות, לדוגמא דגים, עוף, קציצות ירקות ופירות וכו' "

האם אפשר להגיע ולראות את בית החלומות? "כן, אפילו מומלץ! אני מעדיפה שיראו קודם במה המדובר, אם קורה שאי אפשר להגיע קודם יש אפשרות שאני אבוא לבית הילדה ואערוך עימה היכרות. "

ולסיום, האם זכורה לך אנקדוטה מעניינת שארעה בעבודתך? "זכור לי מקרה עם ילדה גאונת ומבינה עניין אך הוגדרה כבעלת פיגור מכיוון שהיא לא מדברת ויש לה בעיות התנהגות רציניות, הפחידו אותי שלא יהיה לי קל עימה, אמרו לי 'תזהרי, היא נושכת ומורטת שערות' באתי אליה הביתה, כבר כשהבטתי בה הרגשתי כימיה, היא חייכה אלי אפילו שלא הכירה אותי, היא הסכימה לבוא אלי בשמחה, הובלתי אותה מחדר לחדר האכלתי אותה ובניתי את האמון בינינו, דברתי איתה וניסיתי להבין אותה על ידי הצלילים שהיא

מפיקה, הסתכלתי עליה, ליטפתי אותה והיא היתה רגועה, פשוט התחברתי אליה אל תוך הנפש, לא נלחמתי איתה, בררתי במה היא אוהבת לשחק והוצאתי לה איזה 50 בובות וכלים לבובות, היא שיחקה וצחקה בעונג, כשסיפרתי לאמא שלה כמה שהיא מאושרת היא לא האמינה למשמע אזניה, היא התחילה לשאול אותי: 'מה, היא לא ירקה? לא מרטה שערות? לא הפילה עצמה על הרצפה? אז את פשוט מלאך' וכשראיתי את העיניים המאושרות של הילדה לא הייתי צריכה יותר שום דבר"

שמחתי להכיר אותך סוזי, האהבה והרוך שנוטפים ממך מהווים דוגמא לקבלה, הכלה ונתינה אינסופיים. אשריך!!! ואם תרצו להכיר את בית החלומות לילדים, הדלת תמיד פתוחה לרווחה.

ותמיד נשתדל לענות על כל פניה 0529580015

אבחון דידקטי פורמלי | יעוץ חינוכי | התאמות לימודיות
הוראה מתקנת בקריאה וכתביה | מבדקי קשב וריכוז MOXO ו-BRC

נתיבות שלום 6 מודיעין עילית • 054-8431757
openchani1@gmail.com

MOXO
kids
teens & adults

לשם
אבחון דידקטי
יעוץ חינוכי
שינוי

כח לעשות חיל

זה סיפור על ילדה חכמה ומוכשרת, בעלת שפה עשירה ואינטליגנציה גבוהה, במבחנים היא קצרה מאיות וכולם ניבאו לה עתיד מזהיר, אבל, משהו העיב על הצלחתה, משהו שהוא חלק עיקרי בחייה ובעצם בחיי כל ילד וילדה, חיי החברה. התקשורת שלה עם החברות במקום הלימודים לא היתה מוצלחת, היא תמיד פסעה בצידי דרכים, לא הצליחה להיות חלק מהחברה, והרגישה תמיד שונה, דחויה, לא מובנת ולא מבינה, מושא ללעגן של החברות. בעבורה טיולים היו עונש, מסיבות או מפגש חברתי היו שעה של סבל. וכך, מצאה את עצמה בין כל החברות שונה, מוזרה, בודדה ושולית.

עברה ועבור ילדים רבים הקימו במת"ת את תכנית כ"ח - כישורי חברה, בתכנית כ"ח הם מקבלים את הכח להיות חלק מהחברה שסביבם, הם רוכשים כלים נכונים לתקשורת בין אישית, הם מפתחים מודעות עצמית ובונים את הדימוי העצמי החיובי, הם לומדים כללים חברתיים פנימיים ואת השפה החברתית ומרחיבים את הלמידה לכל תחומי החיים.

המפגשים מעניקים להם חיי חברה איכותיים ומרמטיביים וגורמים להם לחוש שהם חלק מכל הסובבים אותם.

פעם בחודש מתאספות האמהות, מקבלות כלים חשובים, מעבירות רשמים ותובנות שמסייעות להן לקדם את הילדים גם בתוך הבית.

תכנית כ"ח היא מתנה שנותנת לילדים כח להמשיך, להתקדם ולהגיע להבנה וקשרים ברמה גבוהה ביותר.

אם אתם מכירים ילד או ילדה שיכולים לחיות את החיים החברתיים טוב יותר, אתם מוזמנים להפנות אותם לתכנית **כ"ח של מת"ת**.

כי לכל אחד מגיע לחוש מקובל, אהוב ומובן.

עם תכנית כ"ח של מת"ת זה אפשרי.

תנו לו כח להצליח!

שר פיידלדג | ROTTENBERG

מרכז מת"ת שמח לבשר על הרחבת שירותי

הטיפול הרגשי

הטיפול הרגשי מיועד לילדים ונוער בעלי קשיים כמו בעיות התנהגות, מופנמות, קשיי למידה, בעיות קשב, בעיות פיזיולוגיות (כמו הרטבה) ועוד.

הטיפול פונה אל עולם הרגש ותת המודע. הוא מנסה ללמוד מה מקור הקושי ולמצוא מענה שיביא להטבה, הקלה ושינוי וזאת באמצעות מוזיקה, אומנות, בעלי חיים וכו'.

קשת רחבה של שירותים נוספים הנותנים מענה לאתגרים איתם ילדכם מתמודד:

ספורט טיפולי

תרפיה באמצעות בעלי חיים

תרפיה באומנות

תרפיה במוזיקה

כישורים חברתיים

קלינאות תקשורת

ריפוי בעיסוק

מרכז תנועה ותרפיות
מת"ת
ע"ש מרת אסתר פרוש ע"ה

מת"ת - מרכז התפתחותי מתקדם

15 שנות נסיון וצוות מטפלים מומחים

אפשרות לטיפול ע"י מטפלים גברים

החזרים מקופות החולים

צלצלו עכשיו לקבלת ייעוץ:

02-5381820

רח' תחכמוני 30 ירושלים

העצמה

העצמה - זה אפשרי

באפשרי מאמינים כי למרות הלבטים והרגשות הקשים כמו הלם, כישלון, בושה או אכזבה - איתם מתמודדים הורים, אפשרי להרגיש הכי טוב עם עצמנו ולהעצים את אישיותינו.

בנוסף למיצוי זכויות מהביטוח לאומי מעניקה אפשרי תמיכה מתוך הבנה של בעלי נסיון רב, כמוכם.

רבי יהודה הנשיא 102, אלעד 4080722 טל: 073-7257817

אפשרי
מימוש זכויות רפואיות לילדים

ספד מעלות

ממש ילד מיוחד • פרק א'

"קמץ אלף אה" הסביר הרב'ה בקולו העבה,
"קמץ אלף אה" צווחו הילדים לעומתו כהד,
"קמץ בית בה" קולו של הרבי מתגבר בסערה
"קמץ בית בה" הקונצרט ממשיך בלהט ונעצר
באחת, הילדים מטים אוזן לשמוע את קולו של
הרב'ה ממשיך, מלבד קול אחד של ילד שחור עיניים
שממשיך את ה"קמץ בית בהההההההההההה"
כאילו אינו שומע את השקט התמה ואת קוצר רוחו
של הרבה "שימי???" הרבה מתקרב אליו באיום

מהול בתחינה, שימי מביט על הלוח בעיון, ממשיך
במונטוניות ההההה ונראה שהוא תלוש מהמהומה,
לאט לאט הטון נחלש ומתנמך עד להעלמותו
הפתאומית. השקט רועם לדקה, לאחריה נאנח
הרב'ה וחוזר למקומו וממשיך באותו טון להקריא את
העיצורים כסדר.
הילדים קטנים מידי בשביל להבין את שקרה ושימי-
קל וחומר שלא.

.

"oh no!! I don't believe it!!!"

"את מי אני רואה שם!! חנה ברכה?? מה היא עושה
פה, היית מאמין- שלשום שוחחנו בנחת וככה היא
לא סיפרה לי כלום! אני חייבת לרוץ אליה, תמתין
לי פה, בסדר?" שטף המילים נעצר באחת, אברום
נאנח בשקט, מכין את עצמו לשעה של פטפוטים
חסרי מעצור עד שתגמורנה שתי הנשים לעכל את
העובדה שהן-הן-הן- בכבודן ובעצמן- נפגשו וזוכות
לדבר אחת עם השניה ולמרות שהן דברו שלשום-
כפי שטרחו נוות ביתו לציין, לפי רוח ההתרגשות של
אשתו עושה רושם שהשיחה הזו עומדת לקחת את
הזמן שלה, כמו שאומרים.

"ח-נ-ה ב-ר-..." ריזל שועטת ונעצרת באחת למול
הפראץ האדיש.

"אנחנו מכירות מאנשהו?" מיתממת חנה ברכה,
"די! חנה ברכה! עברנו את הגיל, לא תאמרי לי
שלום?" ריזל בדרך להעלב.

"טווחווח" פתאום פורצת חנה ברכה בצחוק
מתגלגל, מאי שם צצות עוד כמה חברות ופתאום
רואה שם ריזל את כל נשות 'הקבוצה' שלהן, מגיעות

מחויכות עם בלונים ענקיים וטישויים. "היינו חייבות
להפרד מסך סופית" דבי, כבדת הגוף מתנפלת עליה
ראשונה, מוחה את עיניה "לא יכולתי לחשוב על
זה שאני לא אראה אותך עוד פעם אחת לפחות"
היא אומרת בקול מתגלגל- מתנצל. "מה נעשה
בלעדיך?" "תהיי חסרה כל כך" "אני אתגעגע כל
כך" "איך את עושה לנו את זה?" "איפה תגורי?"
"מתי הטיסה שלך?" "תשלחי מכתבים" "אל תשכחי
להתקשר"-----

אברום עומד מהצד, מביט על ההמולה בקוצר רוח,
מעביר משקלו מרגל לרגל, "כל כך הרבה בלה-בלה
בלה-שזה נהיה חלות בלה-ות" הוא מגחך לעצמו
בשקט, "לו לפחות היו טורחות להגיע קצת יותר
מוקדם!" 'הו! סופסוף' הוא נושם לרווחה כשהוא
שומע את הכרז מכריז "מטוס בואינג 187 ממריא
בעוד 20 דקות, הנוסעים מתבקשים להגיע לעמדות
הבידוק כעת, תודה" כאילו לחצה ההודעה על
איזשהו כפתור נסתר בלב הנשים וכבר החלו מוחות
דמעותיהן בקונצרט מרשים, תוך כדי שריזל נחלצת
בקושי רב מערפילי החיבוקים, הנשיקות, הגניחות,
הבקשות והתזכורות ומנופפת להן לשלום עם

**"די! ה'! אין
לי נח, מה
אני, סמרטוט
שכולם ככה
ידושו בי?
גם ככה אני
נבר מרגישה
סחוטה
לחלוטין**

הטישויים שבידה. הליך בטחוני קצר וזהו, סוף סוף הם בפנים, או כמו שאומרת ריזל בפנים מעורבבות "אין דרך חזור".

-

נועה מעבירה משקלה מרגל לרגל ומביטה בקוצר רוח על השעון, לפתח הדלת וחוזר חלילה 'איכשהו הסתיים הלילה' היא חושבת לעצמה, 'וגם השבוע מצא את עצמו מתקדם בצעדי ענק' בכח האינרציה, אין לה דרך אחרת להסביר את זה, היא מוצאת את עצמה עומדת כעת מול הדלת של "המאבחן מספר 1", מנסה לסדר את פעימות ליבה ולא מצליחה, המסך האלקטרוני מודיע בקול מכאני: 'מטופל מספר שלושים ושניים בעוד 5 דקות'.

זהו, לבסוף הגיע הרגע, היא עוצמת עיניים ומרימה אותן לשמיים, גווה מזדקף ומבלי משים היא לוחצת בעידוד את ידו של שימי הח--- 'איפה הוא????' היא מתחממת בבהלה, סורקת בעיניה את כל מבואות המרפאה הקטנה, כשהיא לא מוצאת את מבוקשה היא פותחת בחוסר נימוס מבוהל את דלתות כל חדרי הספח הקטנים שנמצאים שם, אך, אפס! שימי לא נמצא בשום חדר במרפאה.

'לא נמצא- חדר- מרפאה- אמא- מזניחה- נמצא- לא- נאבד' המילים צווחות במוחה בלי שליטה והיא כמעט מתקפלת מהקולות. בהחלטה של רגע היא יוצאת ההקליניקה, מצלה

על עיניה וסורקת את השטח, אחר מתחילה לרוץ בהיסטריה תוך כדי שהיא שואלת את העוברים ושבים בתחינה:"ראיתם אולי את שימי שלי? ילד בן 3, חולצה ירוקה משובצת, מכנסיים בהירות, כיפה---" את המשך המילים היא ממלמלת לעצמה תוך כדי הליכה מהירה, סהרורית, לא ממתינה לתשובות העוברים ושבים המביטים לעברה בתימון.

"אלוקים! גם ילד לא גורמלי וגם איננו כעת! מה יאסרו כולם? המח של טס, היא מדמיינת תוך כדי מרוצה את הפרצוף הקמוט של השכנה הכי יכנאית שראתה אי פעם מצקצקת בלשונה לשמע הבשורה

"תמיד ידעתי שלנועה יש איזושהי בעיה, איך בדיוק לה קורים כל הניסים, תגידי לי בדיוק איך?" ואת רחל, הרכלנית עם האף הארוך אומרת בלחישה ועיניה בולטות: "נראה לכם שסתם הוא נעלם יום לפני האבחון? משהו נראה לי פה מידי חשוד"

"די! ה'! אין לי כח, מה אני, סמרטוט שכולם ככה ידושו בי? גם ככה אני כבר מרגישה סחוטה לחלוטין, אני לא יכולה שכולם ידברו על זה שיש לי ילד מיוחד, ילד עם בעיות רציניות, אני חייבת למצוא אותו עכשיו, חייבתו!" היא ממשיכה לרוץ הלאה, הרגליים דוהרות והלב יחד איתן, בטח הוא שוכב מנוזל על איזה ספסל עזוב או על חול וטרשים באיזה בנין הרוס, מי ימצא אותו? היא מגבירה מהירות, אנשים מביטים עליה כעל מטורפת, אבל אין לה זמן אפילו להסביר,

היא חייבת למצוא אותו הרגע לפני שמישהו אחר יראה ויאשים אותה, לפני שיקרה לילד שלה משהו, חייבת! לאחר 15 דקות של ריצה מהירה וחיפוש יסודי בכל הרחוב והגינה הצמודה אליו היא נופלת מותשת על הספסל, פניה אדומות וליבה דופק טק טק טק טק איפה הוא? למען ה', להיכן נעלם? 'נהדר' היא לוחשת לעצמה באירוניה, 'בכית על כך שיש לך ילד עם קשיים, כעת תבכי על זה שיש לך בכלל ילד' מגיע לך, אמא רעה, רעה, מזניחה את הילדים שלה, באמת, אפילו לשמור על הילד שלך שלא יברח את לא יכולה? אולי בכלל אפשר למסור את המשפחה שלנו לרווחה, מסכן, בטח הוא יושב עכשיו ובוכה את נשמתו, אולי אפילו נפצע---'

בתוך בליל המחשבות שמסתובבות מקיר לקיר במוחה, נכנס לפתע איזשהו זכרון עקשן והיא מזכרת איך לפני כמה חדשים בסעודת שבת, הוא הגיע לשולחן, לקח צלחת מרק והפך את תכנה על השולחן, לא משגיח על הטיפות הרתוחות שנטפו על ידו ומניח את הצלחת על ראשו כמו כובע, היא זוכרת במעומעם איך כעסה עליו אולי אפילו הכתה אותו, אבל יש רגע אחד שהיא כן זוכרת בבהירות, היא זוכרת כיצד אחרי שנרגעו הרוחות וניקו את השולחן, השקט שב לשרר, היא ראתה פתאום שהוא

נעלם וכשהלכה לחפש אותו בחדרו היא מצאה אותו מסתכל על החלון בעיניים בוהות, כאילו כל מה שהיה עד עכשיו לא קשור אליו, כאילו לא צעקו עליו, כאילו לא היה פה בלגן, אפס. זוג עיניים תמוות, ריקות מכל הבעה, צופות אל האופק הנעלם, מהרהרות בדברים נעלמים, פתאום, כשהיא מזכרת ברגע הזה, האדיש, השקט, האטום- נראה לה כאילו מישהו לוקח את הלב שלה ומוחץ אותו, פתאום היא מרגישה איך היא פשוט אוהבת את הילד שלה, אוהבת. שימי, ילד שלי! היא קמה מהספסל שוב, הולכת ובוכה צועדת ובוכה, ילד טוב של אמא, איפה אתה? אני כל כך רוצה אותך, דואגת לך, אני חייבת למצוא אותך! בא אלי ילד, אני כבר אדאג לך, בידיים שלי שוב תהיה וגן, אעשה הכל בשבילך ילד, בא אלי שימי, אני אוהבת אותך, אוהבת... לאט לאט היא מאטה את הקצב, הריצה שלה כבר לא הסטרית כשהיתה, כאילו ח'ו התייאשה מלמצוא אותו, היא משרכת את רגליה העייפות ורק עיניה ממשיכות לבדוק בערנות מהולה בדאגה לופתת כל פיסת אדמה ובניין שהיא עובדת לצידם, אלוקים!!! איפה הוא?? תחזיר לי אותו כבר בבקשה, ש- י-ם-!---

"גברת?" ריזל נוקשת על כתפה, "את מחפשת אולי את הילד שלך?" הנוצה שעל ראשה מסלטלת אנה ואנה, היא מסתובבת באחת ושואלת בנשימה עצורה "מצאת אותו?!! "yes" היא משיבה בשאננות, נועה עדיין מתנשפת, ליבה דופק, היא שואלת בלהיטות "איפה הוא? מהר! תגידי לי בבקשה" היא מתחננת, האשה מהנהנת בראשה בהבנה, מסמנת לה לבוא ומתחילה לפסוע, לאחר צעידה של כ3 דקות היא מוצאת ספסל ועליו איש נעים סבר יושב לצידו של שימי המלקק שלגון ובוהה על הנוף מסביב. "שימי??!!!" היא צועקת, צווחת, הוא מרים אליה עיניים דבשיות "מותק, פתאום נאבדת, לא מצאת את אמא, בכית, התגעגעת אליה מאד?" שימי מסתכל עליה תמה ומנענע ראשו לשלילה. "גבירתי" שוב ריזל עם תקווה בעיניים, "אני חייבת לציין שהילד שלך נראה אינטלגנט, בעלי נהנה לשמרטף עליו מאד, הוא שלח אותי לבקש מסך---" באקט נדיר של בגידה נתלשה הנוצה מהכובע במהלך הטלטולים וצנחה אל הרצפה הקרה. הגברת, שקועה במבוכתה, לא שמה לב (למזלה) "כלומר, אולי תסכימי לתת לי את המספר שלך ואולי גם תרשי לנו לשמור עליו מידי פעם, בעלי נקשר אליו"

"אהה" הנהון רפה, נועה מבולבלת מידי כדי לקלוט את שטף המילים ולהצליח לסדר את סילותיה לכדי משפט הגיוני. "שימי, בוא תן לי יד" היא פונה לילד "נלך חזרה לחזר הוא מחכה לנו". "לא רוצה" קולו של שימי רהוט להפליא "מאוורר עושה ברררררר" הילד מצטמרר, מחקה את התנועה הסיבובית של המאוורר במשך דקה ארוכה, נועה נושכת את שפתיה, תוהה מה לעשות.

"ועוד משהו, גברת" פונה אליה שוב הליידי הפעם בלי הנוצה, "רק שתדעי שהילד שלך הוא 'ספציאל', שיהיה לך ממנו הרבה נחת, הוא ממש ילד מיוחד" ומשום מה דווקא שתי המילים האחרונות גורמות לכל האנרגיה שהיתה אצורה בתוכה במהלך החיפושים, לזלוג והיא מרגישה פתאום ריקה כבובת סמרטוטים.

פרק ב'

-”אני אומר לך, אמא כועסת ששברנו לה אתמול את האגרטל החדש שהיה על השולחן בסלון”

- ”למה אתה חושב ככה?”

-”היא הסתובבה ליד השולחן שוב ושוב, הרבה זמן, שמעתי אותה ממלמלת אלוקים הטוב, מה אני עושה?”

-”אל תדאג הכי הרבה נבטיח לה שנקנה אגרטל חדש”

אפרים מתפרץ למטבח, ”שמעתם? ראיתם??”

”מה???”

”אמא תלתה שלט על לוח המודעות המשפחתי, בואו תראו.” אפרים מושך אותם בזרועם לכיוון הנעשה בהול, ”לדים יקרים בעז”ה היום תתקיים אספה לכל המשפחה בין השעות 4:30 ל6:00 אחר הצהריים. ובאותיות קטנות יותר היה כתוב ’שימו לב, כל אחד צריך לדאוג לכיבוד קטן בצבע חום’

-”אני אומר לך זה בטוח עלינו! מסתי אמא עושה אסיפות באמצע היום, מאז שסבא נפטר לפני שנה אני לא זוכר שום אסיפה שהיתה”

-”טוב, העיקר בוא מהר, אני לא רוצה להפסיד את האסיפה!” לו רק אפרים היה יודע, אמא היתה מוכנה לשלם הרבה בשביל שזה יהיה תוכן האסיפה

•

אפרים מתיישב על המיטה בחדר שלו, ידיו שעומות על ברכיו ומחשבותיו טסות מהוהרות בחלל מוחו. כל הסיפור הזה נהיה בזכות שימי, יותר נכון, בזכות הדודים האמריקאיים ש’אימצו’ אותו כשהלך פעם עם אמא לאיזה רופא ונאבד

שם, ביום שישי אחד הם התקשרו להודיע שהם מוציאים אותנו לטיול, על חשבונם כמובן, אבא לא יכל היה לסרב ונסענו כולנו לפארק ענק בגבעת יהושע.

כך מצאנו את עצמנו כולנו כולל הדודים האמריקאיים בפארק הגדול צועדים לכיוון המגלשה הענקית ”וואו תראו את המגלשה הענקית הזאת, היא מגיעה עד לשמים!” צייצה חותי הקטנה. ”אני רץ קדימה, מי בא איתי?” דוד ואפרים ניתקו ממקומם והחלו רצים בעקבות יעקב במעלה הסולם.

אף אחד לא שם לב לשימי הקטן שרץ בעקבותיהם בסקרנות, ”בואו נעשה תחרות מי מגיע ראשון לראש המגלשה” שלושתם החלו רצים במהירות שיא, נתלים אחד על השני ונחבטים בסולם ובעצמם חליפות עד שמצאו עצמם מתגלגלים אחד על השני ומתגלגלים מצחוק בשלב האחרון בסולם.

”עכשיו- רכבת הפוכה” יעקב קובע בטון קונדסי.

”איזה רכבת? מטוס!” דוד מדגים והם רואים אותו מאבד שליטה ויציבות והוא שועט במגלצ’ה כשקול צרחותיו המאושרות מהדהדות למעלה. שני הנותרים לפליטה מניחים בקבוקים בשורה ישרה (”כמו שעשו לרותי בתסרוקת”), נשכבים ...טראאאחחחחחח!!!

זהו, החבר’ה למטה מחלצים עצמות דואבות וכיפות מאובקות. ”ילדים, איפה הייתם?” אבא, קולו חצי דאוג חצי מחויך. הילדים מצחקקים באושר וכולם, יחד עם האבא פונים לכיוון הדשא והערסלים.

”אני עולה ראשון” מודיע אפרים בטון מלא חשיבות.

”נראה לך ששימי יוותר לך כזה מהר?” מלגלג עליו יעקב, אפרים החלטי ”כן, לא תהיה לו ברירה, הנה אני כבר עולה!” הוא מזנק אל הערסל בקפיצה ואף אחד, גם לא אבא שמחלק שתיה במסירות לכולם, לא שם לב ששימי פשוט לא באזור, התאדה מהשטח.

אף אחד אמרנו? לא מדויק, כמעט אף אחד, כי חותי הקטנה בת ה3 כן מבחינה ששימי לא פה ומחליטה בהעזה עצמאית ללכת לחפש אותו. לפעמים עיניים קטנות ומח לא מפותח יודעים לשים את ליבם ועינם במקום הנכון

בלי שאף אחד שם לב היא מתחילה לתור את השטח, תחילה היא מדדה ברגליים קטנטנות לכיוון המגלשה, נתלית על שפתה מלמעלה ומנסה להציץ לכיוון החור הפעור, שניה אחרי שהיא מסיטה את ראשה ומפנה אותו לכיוון השני מגיח משם בטיסה ילד שמנמן שעף ישר אל תוך החול. חותי, לא מודעת לנס שנעשה עימה, מסתובבת ופונה לכיוון הנדנדה ”הו! הנה הוא!” היא לוחשת לעצמה בטון מרוצה. כשהיא מתקרבת לשטח, היא רואה את שימי בן ה5 יושב על החול קרוב לנדנדה הענקית והממונעת ולא מוכן לזוז.

-”ילד, כמה זמן! זוז!!!”

- ”ברגע שהנדנדה מתחילה להסתובב אתה שובר ת’ראש- הזהר!- חם היום! באמת!”

-”36 מעלות חום, שזה אומר עליה של 3 מעלות מאתמול” ממלמל שימי לעצמו.

-”מה אמרת שם?”

הילד בוהה בו.

-”יכול להיות שהוא חרש?”

-”דווקא הוא נראה לי ילד תקין” (בשקט) ואז- בצעקה ”אתה עף או שאני מזמין איש ביטחון?!”

רותי, מסובבת את ראשה סחור סחור, מנסה לבלוע את ההמולה בעיניה, לבסוף בחוסר ביטחון, היא נעמדת לצד שימי כשאצבעה תחובה בפיה.

-”הו! עוד אחד הצטרף להפגנה!” הקהל משועשע.

-”מה קרה ילד? הבאת תגבורת? הא?!”

-”לך! אמרתי לך- לך!” שואג מולו מישהו, חותי פרצה בבכי מבוהל בדיוק בשניה שאבא, יחד עם דוד ואפרים פרצו מיוזעים לכיוון המעגל כשהם מתנשפים בהקלה ”הנה הם!!!”

כשהפרח
הקטנצ'יק
גדל ראו כולם
שהוא לא
גדל בצבע
צהוב כמו
כל האחים
והחברים שלו

הפנים שלו בוערות לא ב36 מעלות חום אלא ב36.5 מעלות לפחות ולא בגלל החום

-”תגיד לי, הילד שלך נורמלי? יושב פה כמו טמבל ולא זז?”

-”כן, הדור של היום, קצת חינוך לא יזיק לו”

אפרים התכווץ בצד מביש, מייחל שהאדמה תבלע אותו, הפנים שלו בוערות, לא 36 מעלות חום אלא 36.5 לפחות ולא בגלל החום. לא! לפחות עד שילכו הביתה האנשים ההם ויתנו להם לזוז בלי שתהלוכה של עיניים תלווה אותם.

אביו מלמל כמה מילות התנצלות, מחה את הזיעה מסצחו, נתן יד אחת לרותי ואת השניה לשימי, סינן מילה אחת ”בואו” והם כולם פנו ללכת משם, לא מחליפים מילה אחת בנושא.

אני חושב שמאז, משהו אחר נהיה באוויר של הבית, משהו מתוח כזה, נסער, לחישות קודרניות ועצב שקט כזה, עמוק. אח”כ, אפרים זוכר את זה, הם המשיכו להשתולל וליהנות עד שהגיעו הביתה, אבל המבט המוטרד הזה בעיניים של אבא- נשאר. וגם העובדה ששימי בן החמש ניצח בחידון הידע שערכו בדרך חזור- לא הצליחה להעפיל על המבט הזה. להפך- אולי זה דווקא גרם לו להעמיק.

•

”אפרים! איפה אתה? האסיפה התחילה כבר, זריז!”

אפרים קם ממקום רצבו באנחה קלה, באמת! מה הוא נזכר עכשיו בטיולים שנהרסו להם ובפארקים בזמן שהוא עומד לפני אסיפה מלחיצה בה אולי יענישו אותו ואת דוד על האגרטל והצמחים האומללים...

אוף! מילא היו מניחים את האגרטל באורח קבע בחדר אורחים, אבל למה למען ה’, למה דווקא בסלון?!

”ילדים” הקול של אמא כבר נשמע בחלל הסלון שעה שאפרים מתיישב, ”אני חצה לספר לכם סיפור” טווייב, אם זה עומד להיות תוכן האסיפה- כבר לא אכפת להם לשבור 2 אגרטלים כל שבוע.

אפרים אומר את דעתו בשקט לדוד וזוכה למבט תגובה מצמית.

”שלא תעז לומר את זה בקול!” לוחש בטון מתרה.

אמא מתחילה, מתעלמת מחילופי הדברים:

”פעם היה גן של צמחים יפים שהיו בצבע צהוב מיוחד, הם היו בעלי 6 עלי כותרת וכל מי שראה אותם התפעל ונהנה להריח את הריח שלהם, יום אחד,” ממשיכה אמא לספר למול פניהם המרותקות של ילדיה, ”נבט בגן זרע חדש נוסף, חיכו כל הצמחים בסקרנות לראות איך ייראה הפרח החדש ולמי יהיה דומה, לפרח הצהוב מצד ימין או לצהוב שמשמאל...”

”נראה לך שסתם אמא מספרת פתאום סיפור על פרחים? היא בטח מתכוונת לפרחים בעציץ”

”אם הם כאלו נדירים- מאיפה יהיה אפשר להשיג אותם?” מתלחששים יעקב ודוד.

”די, שקט... אי אפשר לשמוע ככה!”

”אבל...” הקול של אמא יורד בהדרגה ”כשהפרח הקטנצ’יק גדל, ראו כולם שהוא לא גדל בצבע צהוב, כמו כל האחים והחברים שלו, הוא גדל ונהיה בצבע...אדום! האחים היו מאוכזבים מאד וגם קצת פחדו- אולי הפרח האדום הוא פרח שיכול לדקור עם הקוצים שלו, אולי הוא עצוב כל היום כי הוא שונה בצבעו מהם? מה אתם אומרים ילדים? הפרחים הצהובים שמחו שיש להם איתם פרח אדום או לא?”

”בטח שמחו” קופץ אפרים ראשון, ”כי רק להם יש פרח אדום ולכולם אין”

”לא נכון!” התערב דוד נסער, ”הם בטח התביישו, רק להם יש פרח אדום וכולם מסתכלים על הפרח האדום והשונה הזה כל הזמן”

שימי, שישב כל העת מסביב לשולחן, עסוק בלפורר ביסקויטים ולאכול אותם פרוחים פרוחים- התערב, ”פרח אדום נקרא שושנה והוא צריך תנאי גידול מאד נוחים, הוא צריך אויר ושמש, אבל שלא יהיה להם חם ופרח צהוב, לעומת זאת, הוא פרח בשם חמניה והוא גדל במקום הכי יבש שצריך להיות כמה שיותר חם, לא הגיוני שהם יצמחו יחד!”

”נכון מותק” ענתה אמא, זה רק בסיפור שלנו, הסיפור שלנו לא אמיתי” וכאן נפנתה אמא לילדים ”סיפורתי לכם את הסיפור הזה בשביל שתבינו משהו שקרה בבית שלנו”

יעקב, דוד ואפרים מפנים אחד לשני מבטים היסטריים, ברקע נשמעת אזעקת אמבולנס, שימי רץ לחלון לראות את האמבולנס עובר ונשאר לשבת שם, מרותק.

”כששימי שלנו נולד” התחילה אמא להסביר, אפרים קימט את מצחו ”אולי האגרטל נקנה כששימי נולד?” אמא המשיכה: ”ראינו ישר שהוא תינוק מתוק מתוק והיינו בטוחים שהוא יגדל כמו כל האחים המתוקים שלו וידמה להם” הילדים בהו בה מחתקים. פתאום מכה באפרים ההבנה והאסימון נופל בבת אחת: ”היא לא מדברת בכלל על האגרטל” ואמא ממשיכה ”אחר כך, פתאום, הבנו יום אחד, שבדיוק כמו בסיפור על הגן עם הפרחים, שימי שלנו לא נולד צהוב כמו כל הפרחים, הוא נולד בצבע מיוחד, שונה, הקב”ה ברא אותו אחרת מכל המשפחה שלו וזה... זה היה נורא עצוב לנו, אני זוכרת, כשהלכתי עם שימי בגיל 3 למאבחן שיגיד מה הבעיה של שימי המתוק שלנו ואז המאבחן הוציא דף מהמגירה שלו והוא צייר לי ציור כמו אגוז גדול” אמא הוציאה דף והדגימה גם היא, אתם רואים? כך נראה המח שלנו ופה, אמא מצביעה חלק קטן בחלק הימני של המח ומציירת עוד עיגול קטן, פה נמצא החלק ששייך לתקשורת של הבן אדם, לדעת לדבר עם חברים, להבין בדיחות, לדעת איך מתנהגים במקומות ציבוריים להבין למה אנשים מתכוונים, ”גם אני לפעמים לא מבין למה מתכוונים כשמזמינים אותי לאסיפה, אולי גם אני לא נורמלי?” מהרהר אפרים לעצמו, ואמא ממשיכה ”החלק הזה אצל שימי מלא ככה, אמא מציירת מח חדש ובחלק הימני משרטטת מן צורה לא מזוהה.”

”אבל זה לא יכול להיות!” מתפרץ יעקב, ”שימי שלנו הוא נורמלי, הוא לא ילד מפגר .”

”נכון, הוא בכלל לא מוציא לשון” חיים מסביר מה נכנס להגדרת נורמלי.

”וגם לא מגלגל עיניים, כמו חיימקה השכן הגדול”

”נכון, שימי שלנו במראה החיצוני נראה נורמלי ולכן לפעמים זה מאד קשה”

דוד, שישב עד כה בשקט, מפטיר: ”כי כועסים עלינו בגינה כששימי לא זז מהנדנדה”

”המסמ...” אמא מהנהנת בהבנה, ”ולכן רציתי להסביר לכם במה שימי שונה מאיתנו- שתבינו למה הוא מתנהג אחרת בכל מיני מצבים ולא תכעסו עליו”

המשך יבוא, יש תקווה

קידום - זה אפשרי

באפשרי מאמינים שכל ילד בכל מצב וגיל יכול
לממש את הפוטנציאל הגלום בו.

בנוסף למיצוי זכויות מהביטוח לאומי ומשרדי הממשלה, מעניק אפשרי יעוץ, ליווי והכוונה
למטפלים מקצועיים המתאימים ומתמחים בקשיים האופייניים לילדים בעלי התפתחות שונה
ומתאימים אותם לאופי הלקות, המקום והתקציב המשפחתי
רבי יהודה הנשיא 102, אלעד 4080722 טל: 073-7257817